

Schiller Instituttets konference om 11. september – vejen fremad.

Se videoen her.

Den 11. september 2021 (EIRNS) – I modsætning til langt de fleste begivenheder, artikler, dokumentarer og kommentatorer på 20-årsdagen for terrorangrebet 11. september 2001 mod USA, spildte Schiller Instituttet ikke tid på forsideartikler om dette angreb og de 20 år med kaos og blodsudgydelse påtvunget af amerikanske, britiske og NATO-styrker under falske forudsætninger. Snarere begyndte konferencen: "Vejene frem fra 11. september, Afghanistan og overvågningsstaten" med afspilning fra det direkte radiointerview kl. 9 (New York-tid) med Lyndon H. LaRouche, som allerede var planlagt til at gå i luften den 11. september 2001 med vært Jack Stockwell i hans radioprogram i Salt Lake City. LaRouches umiddelbare svar inden for få minutter på nyhederne om fly, der ramte tvillingetårnene, var at advare om, at Osama bin Laden ville få skylden for det, for derved at forhindre sandheden i at komme frem. Han sagde, at den globale finanskrisen skulle tages i betragtning, samt det faktum, at al-Qaeda blev skabt af Zbigniew Brzezinski og hans britiske mentorer i 1980'erne for at bekæmpe Sovjetunionen i Afghanistan. LaRouche havde i en webcast den 3. januar 2001 forudsagt, at Bush/Cheney-administrationen ville skabe en "Rigsdagsbrand" som et påskud for at sætte forfatningen ud af kraft, og pålægge nationen politistatsagtige foranstaltninger og føre krig rundt om i verden.

Helga Zepp-LaRouche tog derefter fat på det vanvid, der blev skabt i USA efter 11. september, som vækkede blodtørst efter hævn mod de påståede gerningsmænd i hulerne i Afghanistan, og tog fokus fra saudierne og deres britiske herrer, der havde

planlagt og gennemført angrebet. Det der fulgte i 20 år, sagde hun, var den totale fiasko for de kombinerede militære styrker i alle NATO-nationer med at undertvinge 65.000 Taliban-krigere, mens de reducerede denne nation og flere andre nationer i den islamiske verden til ruiner. William Binney, den tidligere tekniske direktør for 'World Geopolitical and Military Analysis and Reporting section' ved National Security Agency (NSA), påpegede senere på konferencen, at det militær-industrielle kompleks var løbet tør for påskud for deres eksistens med sammenbruddet af Sovjetunionen i 1991, men efter 11. september var de tilbage i 'business'.

Der er to muligheder for at reagere på tilbagetrækningen fra Afghanistan, sagde Zepp-LaRouche: Hævn, i traditionen med Madeleine Albright, der sagde, at 500.000 irakiske børns død i Irak-krigen var "prisen værd", eller Hillary Clinton, som glædede sig over mordet på Libyens Qaddafi. "Dette er barbari," sagde fru Zepp-LaRouche. Eller vi kan som en menneskelig race reflektere over systemets fiasko, der bragte os til denne katastrofale situation, og blive enige om at ændre det, afslutte verdens geopolitiske opdelinger i stridende stammer og gå sammen om at løse de problemer, menneskeheden står over for som helhed, som hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, argumenterede for igennem hele sit liv. Hun gennemgik den forfærdelige tilstand for det afghanske folk efter 40 års krig, som dokumenteret af FN: 72% af befolkningen i fattigdom, mens yderligere 25% falder hurtigt, 10 millioner afghanske børn, der kræver humanitær bistand for at overleve, 1 million står over for akut underernæring – og alligevel har de vestlige lande og banker nægtet at give den nye regering adgang til landets egne midler og har indført sanktioner, der forhindrer mad, medicin, elektricitet og mere i at komme ind i landet. Er vi barbarer? Verdens nationer og institutioner skal handle, sagde hun, "ellers har vi ikke det moralske habitus til at overleve". Krigene i Irak, Libyen og Syrien var baseret på løgne, løgne der er blevet anerkendt som løgne, selv af dem der lavede dem – blandt andre Tony Blair, Colin Powell og

Nancy Pelosi.

Der er en menneskelig måde at løse dette på, konkluderede hun. Mohandas Gandhi besejrede det britiske imperium gennem ikke-voldelig modstand, og hjalp med at skabe de fem principper for fredelig sameksistens, der nu er kodificeret i FN-chartret som international lov. Martin Luther King forstod dette og burde have været præsident. Da splittelserne og stridighederne finder sted i USA, sagde hun, skal vi se efter et højere princip, der adresserer menneskehedens fælles mål, nationalt og internationalt. Tænk først på menneskeheden, ikke først på nationen frem for andre. Freden i Westfalen i 1648, der sluttede Trediveårskrigen, og hver historisk konfliktløsning var baseret på dette princip.

Den umiddelbare udfordring, fastholdt hun, er nødvendigheden af at skabe et moderne sundhedsvæsen i alle nationer på Jorden. Hvilket nu bekræftes af de mutationer, der forårsager ødelæggelse i verden, hovedsagelig fordi store regioner i de mindre udviklede nationer er blevet nægtet både passende folkesundhedsfaciliteter og adgang til vacciner, som bliver hamstret i de avancerede nationer. Pandemien vil ikke blive besejret, medmindre den er besejret overalt, sagde hun.

William Binney, den tidligere tekniske direktør for NSA, der afslørede, at det system, som han og hans team havde designet til at udrydde kriminalitet og terrorisme fra verdens masse-overvågningsdata, blev overtaget og brugt til at skabe den største overvågningsstat i historien under Bush/Cheney-administrationen. Han sagde, at ethvert håb om, at dette ville blive vendt, når Barack Obama blev præsident, blev knust, idet Obama sagde, at han ikke ville se tilbage, kun fremad – og ingen blev holdt ansvarlig for forbrydelserne mod forfatningen, men de fortsatte simpelthen. Binney sagde, at han fuldt ud støttede Helga Zepp-LaRouche i opfordringen til international enhed for menneskehedens fælles mål.

Terry Strada, den heltemodige leder af "9/11 Families and

Survivors United for Justice Against Terrorism", talte til konferencen, som hun tidligere har talt til koncerter og konferencer i Schiller Institutet, og beskrev den vigtige sejr, som hun og hendes organisation har opnået ved endelig at rekruttere medlemmer af Kongressen til at fremlægge sit foreslåede lovforslag om frigivelse af alle 9/11-dokumenter – især den 10-årige FBI-undersøgelse af det saudiarabiske regimes rolle i at støtte angrebet den 11. september, hvilken hidtil har været holdt hemmelig for verden. Dette skridt fra Kongressen overbeviste sidenhen præsident Biden om at udstede bekendtgørelsen om at frigive alle dokumenter i løbet af de næste seks måneder. Vi vil se om det sker, sagde hun, men verden fortjener at kende sandheden.

Ray McGovern, der tjente i 27 år i CIA som ansvarlig for russisk efterretningsindsamling, holdt derefter en stærk tale om nødvendigheden af at vende den falske dæmonisering af alt russisk. Han henviste først til sin ven Julian Assange, der stadig er tilbageholdt i Hendes Majestæts Fængsel, Belmarsh, og reciterede 'Fangen', som den russiske digter Aleksandr Pushkin skrev, mens han var i fængsel og drømte om frihed, om en fange og en krage uden for cellen. Derefter, for at tage fat på de fanatiske misforståelser i Vesten om Rusland, beskrev han sit besøg i Moskva i 2016 med en amerikansk delegation for at fejre 75-årsdagen for Hitlers invasion af Sovjetunionen. Ved den lejlighed (og også til konferencen) reciterede han 'Vedrørende Krigens Grusomheder', som Nikolai Nekrasov skrev til gruppen, der omfattede russiske krigsveteraner og deres familier. Når en soldat dræbes i kamp, skriver digteren, er den person, der fortjener den største sympati, ikke konen eller vennen, der kan komme sig efter deres sorg, men moderen, som aldrig kan glemme, ligesom en grædepil aldrig kan løfte sine grene. Han forklarede, at Rusland har måttet lide over to århundreders besættelse under mongolerne, invasioner af svenskerne, af Napoleon, af nazisterne og mistede mere end 26 millioner sjæle i Den store Fædrelandskrig (2. Verdenskrig, red.). Han afsluttede med at

konstatere, at langt de fleste amerikanske ledere aldrig har kæmpet i krig eller endda haft uniform på, og at trælse sætninger, såsom at Rusland er en "tredjestatsmagt" eller en "tankstation, der giver sig ud for at være et land" ikke hjælper menneskeheden. Har Pushkin tanket benzin, eller Tjajkovskij eller Dostojevskij? Spurgte McGovern.

Helga Zepp-LaRouche tog fat i McGovern's bevægende præsentation og insisterede på, at hvis man vil forstå et land, skal man læse dets poesi og kende dets dybeste tankegang. Vi har faret vildt, især i løbet af de sidste 20 år, sagde hun, ikke kun ved at ignorere de fem principper for fredelig sameksistens, men ved at opgive civilisationernes dialog. Skaberen skabte mange forskellige kulturer, fordi de er smukke. Lyndon LaRouche blev internationalt beundret som en ægte patriot i USA, fordi han aldrig var arrogant, men ville kommunikere med deres kulturer.

Harley Schlanger, der gennem sin daglige blog på 'The LaRouche Organization'-webstedet er blevet en helt for tusinder af mennesker i alle dele af verden, beskrev, at langt de fleste aktiviteter, der foregår til minde om 11. september, ganske enkelt er banale. En kommentator, sagde han, havde den korrekte pointe i, at begivenheden vækkede hævntørst, hvilket passede godt til den politik, som eliten ønskede af andre årsager. Som et resultat sendte USA 7.000 af sine egne til deres død. Folk som Lindsey Graham og Nikki Haley, der argumenterer for at vi skal tilbage til Afghanistan for mere blod og hævn, er skøre, sagde han. Vi må se til poesi, musik og historie for at afstå fra hævn.

Fru Zepp-LaRouche afsluttede konferencen med at sige, at selv Kina-haderen Tucker Carlson har taget i betragtning, at Xi Jinping gør noget rigtigt, når børn begrænses til tre timer om ugen med de åndssvage internet-videospil, hvilket er en del af bestræbelserne på at orientere kinesiske unge imod kærligheden til viden. Den frygtelige middelmådighed i hele Vesten, sagde hun, ses i forvirringen mellem "liberal" og "frihed".

Friedrich Schiller vidste, at frihed findes gennem nødvendighed, mens "alting går an"-mentaliteten, der gennemsyrrer Vesten, er det modsatte af frihed. Vi må gå tilbage til de store skikkelser i vores kultur, vores forskere, vores digtere, vores musikere og derefter række ud til de store sind i andre kulturer – den klassiske musik i hver kultur, især da musik er et universelt sprog, der afspejler det menneskelige sinds universalitet. "Begynd at læse igen, tænk igen, om naturlov, reflekter over den kreative proces," sagde hun. "Kina og Rusland gør meget af den slags".

Dennis Speed, der ledede konferencen, afsluttede med at opfordre alle til at læse Dante Alighieris 'Commedia' (Den guddommelige Komædie) som en dedikation til 700-året for Dantes død i eksil den 14. september 1321. I Commedia beskriver Dante det "at fare vild" midt i livet, og rejser med digteren Virgil, først gennem Inferno, derefter skærsilden og videre til paradiset, hvor hver især opnåede en højere sindstilstand. Hvis vi skulle leve livet for de mennesker, der døde både på dagen den 11. september, og sidenhen på grund af disse begivenheder, så forestil jer et genrejst, udviklet og levende Afghanistan og andre omgivende nationer som et produkt af et genrejst og pulserende USA og andre nationer, der bliver bedre, fordi de ser denne nye vej. Det er arven vi bør forsøge at sikre, at historien kan notere vi efterlod denne gang.

**NYHEDSORIENTERING FEBRUAR-
MARTS 2021:**

Ny præsident i USA: Krig eller fred?

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche om 'Besked fra Biden- administrationen: Atomkrig er en reel mulighed'

6. februar (EIRNS) –Følgende er en oversættelse af Helga Zepp-LaRouches hovedartikel i det tyske tidsskrift Neue Solidarität, nr. 6, den 11. februar 2021:

Forholdet til Amerika vil ikke være let endnu et stykke tid fremover. I betragtning af de forskellige strategidokumenter mod Rusland og Kina samt udsagn fra førende militærofficerer lyder præsident Bidens meddelelse i hans første udenrigspolitiske tale – "Amerika er tilbage" – som en skjult trussel. Under hans ledelse sagde han, at de dage, hvor USA vil "lægge sig fladt ned", når de står over for Ruslands aggressive handlinger, er forbi, og Kinas aggressive tvangsforanstaltninger vil blive imødegået. Titlen på hans tale var "Amerikas plads i verden", og ifølge Biden er denne plads overalt i verden. Regeringer såvel som ansvarlige borgere overalt i verden skal straks begynde at reflektere

over, hvordan de vil reagere på de erklæringer om politisk hensigt, der er hørt i forbindelse med Bidens tiltrædelse.

De mest chokerende udsagn kom fra adm. Charles Richard, chef for den Amerikanske Strategiske Kommando, der skrev i februarudgaven af USA Flådeinstitutets Proceedings:

"Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, der involverer atomvåben, hvis de opfatter, at en konventionel krigs nederlag ville true regimet eller staten. Derfor må det amerikanske militær flytte sin hovedantagelse fra 'brug af atomvåbner er ikke mulig' til 'brug af atomvåbner er en meget reel mulighed' "

Det burde være klart, at admiral Richard her taler om 3. verdenskrig, hvilket sandsynligvis ville betyde tilintetgørelse af menneskeheden. Som MIT-atomvåbenekspert Theodore Postol blandt andet gentagne gange og overbevisende har hævdet, er den afgørende forskel mellem konventionelle krig og en atomkrig faktisk det, at en atomkrig ikke forbliver begrænset. Men NATO's utopiske fraktion mener tværtimod, at en begrænset atomkrig kunne blive "vundet". Og hvilke "regionale konflikter" kunne man overveje? En konflikt ved den russiske grænse på grund af Aegis-baserede missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien? Eller vedrørende det østlige Ukraine, hvor Europa bliver krigsskuepladsen? En konflikt mellem Israel og Iran eller en eskalering af spændingerne omkring Taiwan?

Admiral Richards uhyrlige bemærkninger skal betragtes på baggrund af adskillige forskellige strategiske papirer og doktriner, hvor det meste perfide er et dokument udgivet af Atlanterhavsrådet den 28. januar. Dokumentet er underskrevet "Anonym", som er "en tidligere senior regerings embedsmand med dybdegående ekspertise og erfaring med at beskæftige sig med Kina," ifølge beskrivelsen i forordet af Frederick Kempe, lederen af Atlanterhavsrådet. Dokumentet på 85 sider, der er beskrevet som et af de vigtigste, Rådet nogensinde har

offentliggjort, har titlen "Det længere telegram: Hen imod en ny amerikansk Kina-strategi (The Longer Telegram: Toward a New American China Strategy)", i eksplicit henvisning til dokumentet "Lang telegram (Long Telegram)" fra 1946, der også blev offentliggjort anonymt i sin tid af George Kennan, hvor han opfordrede til en inddæmningspolitik mod Sovjetunionen.

Denne nye anonyme forfatter opfordrer åbent til et kup imod præsident Xi Jinping og hans "indre kreds" for at erstatte ham med oppositionsledere inden for det kinesiske kommunistparti. Da styrningen af hele det kommunistiske parti med sine 91 millioner medlemmer ikke har nogen chance for at få succes, siger han, at den amerikanske strategi skal forblive "laserfokuseret" på Xi Jinping og sigte mod at opsplitte CCP-ledelsen, hvor højtstående partimedlemmer er uenige i Xis politiske retning og hans uendelige krav om absolut loyalitet. Man skal hjælpe disse kredse i CCP-ledelsen med at komme til magten, der i modsætning til Xi Jinping ikke ønsker at implementere deres egen kinesiske model for en international orden, men vil underkaste sig den USA-dominerede verdensorden. Xi har ifølge "Anonym" til hensigt at projicere Kinas autoritære system over hele verden og udgør ikke længere et problem kun for den USA-ledede liberale internationale orden og amerikanske forrang, men et alvorligt problem for hele den demokratiske verden.

Lad os forstille os følgende tænkeeksperiment. Hvordan ville den tyske regering reagere, hvis en førende russisk tænketank offentliggjorde en undersøgelse, der opfordrede til at kansler Merkel og hendes inderkreds skulle væltes med laserlignende præcision, for at hjælpe med til, at en fraktion i CDU, der ville være underordnet Moskvas interesser tager magten, mens chefen for de strategiske våben samtidig talte om, at en atomkrig er sandsynlig? Der ville være et hidtil uset oprør i hele Tyskland! Det bør ikke overraske nogen, at chefredaktøren for Kinas Global Times, Hu Xijin, reagerede på artiklen af admiral Richards med en opfordring til Kina om, at opbygge et

atomarsenal på 1.000 atomvåben for at gøre Kinas andenstrejke-kapacitet troværdig.

Både i Atlantic Council-dokumentet og i det officielle papir fra USA's Udenrigsministeriums Kontor for politisk planlægning (Office of Policy Planning) med titlen "Elementerne i den kinesiske udfordring (The Elements of the Chinese Challenge)" er det klart, at det er succesen med den kinesiske økonomiske model og hastigheden af dens teknologiske innovation, der betragtes som truslen mod amerikansk dominans i verden. Det var en forkert beregning at antage, at Kinas integration på verdensmarkedet, ved at tilslutte sig WTO, automatisk ville føre til, at nationen ville vedtage den vestlige neoliberale demokratimodel, siger Udenrigsministeriets papir. For Kina opbyggede også sin egen "marxist-leninistiske" model af en autoritær stat, domineret af "partiets ekstreme fortolkning af kinesisk nationalisme." Derudover fortsætter det, at Kina er fast besluttet på at skabe en "national foryngelse", der skal kulmineres i transformation af den internationale orden.

Vi kan selvfølgelig ikke kommentere på alle de ekstremt fjendtlige beskyldninger i de to papirer, da Udenrigsministeriets dokument er 72 sider langt. Sammenfattende kan det siges, at stort set alle anklager, der påstås mod Kinas politik, er en projicering af deres egne politikker og intentioner. Der gøres ikke noget forsøg på at forstå Kina ud fra dets 5.000-årige historie og kultur, og der erkendes heller ikke, hvor stor en civilisationspræstation det var for Kina at løfte 850 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom i løbet af de seneste årtier. Fra dette perspektiv betragtes naturligvis Silkevejsinitiativet ikke som en økonomisk politik, der tillader udviklingslande at overvinde deres underudvikling for første gang nogensinde, men som bevis på Kinas intentioner om at opnå overherredømme.

I betragtning af det Nationale Sikkerhedsagenturs samlede overvågning af ikke kun dens egen befolkning, men siden 11. september 2001 hele verden og censur af endog den daværende

siddende præsident for USA (Donald Trump) fra TV-netværkerne og IT-giganterne i Silicon Valley, kræver det en meget speciel form for optik for at beskyjde Kina for at have spioneret på og overvåget sine borgere. Virkeligheden er, at digitalisering i Kina har muliggjort meget effektiv kontaktsporing i coronaviruspandemien, og at det sociale kreditsystem har overvældende populær støtte, fordi belønningen med positiv adfærd for samfundet også gavner hver enkelt.

Fælles for begge dokumenter er, at deres forfattere genfortolker absolut alt om kinesisk kultur, som i tusinder af år har sat interesse for det fælles gode over individets interesse, og som strømmer fra et dybtliggende behov for en harmonisk udvikling af alle, og de gør det til den vestlige ordens fjendebillede.

Det er ikke det kinesiske kommunistparti, der søger verdensherredømme, men snarere at den unipolære verdensordens nyliberale etablissement frygter, at det vil miste sit overherredømme og har bevæget sig kilometer væk fra de universelle principper, med hvilket Amerika blev grundlagt, og som det hævder at repræsentere. Og hvad Biden-administrationen synes om respekt for andre landes suverænitet er indlysende i dens modstand mod Nord Strøm 2-gasprojektet.

I øvrigt tjener hele hurlumhejet omkring Vladimir Putins påståede forgiftning af Alexey Navalny, som er støttet af vestlige efterretningsagenturer, det samme formål, om at sætte en farverevolution i gang og derved skabe en opposition inden for Putins inderkreds, der kunne bruges til at fjerne ham fra embedet.

Alle ansvarlige og tænkende mennesker opfordres til gennem deres mobilisering at bidrage til at forhindre, at Europas regeringer trækkes videre ind i den bebudede kampagne mod Kina og Rusland. Kansler Merkel understregede korrekt i sin tale til World Economic Forums online-begivenhed, at hun afviste enhver form for blokdannelse imellem USA og Kina, hvor Europa

derefter skulle vælge side, og sagde, at den multilateralismes time var kommet.

I lyset af admiral Richards farlige udsagn må de europæiske lande ikke kun udtrykkeligt distancere sig fra en sådan politik, de skal også trække sig ud af NATO og søge en sikkerhedsarkitektur, der afspejler deres befolkningers interesser. Det, der står på spil, er Europas overlevelse.

zepp-larouche@eir.de

Billede: DOD/Lisa Ferdinando

**Haste appel til præsident
Biden:
Tiden er inde til afgørende
handling for at imødegå
truslen om folkemorderisk
affolkning i Afrika**

På engelsk:

**Jan. 31 (EIRNS)—I am Ramasimong Phillip
Tsokolibane, the leader of the LaRouche**

movement in South Africa.

I lend my support to warnings delivered by our President, Cyril Ramaphosa, of the need for urgent action to get vaccines to Africa, and to nations elsewhere in the South, to fight the deadly COVID-19 virus. He delivered his warnings and demands to the world's nations in his Special Address at the virtual Davos Conference of the World Economic Forum (see video excerpt here.).

As quoted by the South African daily, *Business Day*, President Ramaphosa warned on Jan. 26, "We are all not safe if some countries are vaccinating their people and other countries are not vaccinating," urging that nations that have oversupplies of vaccines make them available to those who do not have them. This hoarding can have disastrous consequences, as will the continued use of patents by big pharma to restrict production and to overcharge the poorest nations. Speaking on behalf of the African Union, which South Africa currently chairs, Mr. Ramaphosa has called for those patents to be released or seized, so that production, and sale at cost, can take place in countries like South Africa, which have the necessary production facilities.

Mr. Ramaphosa reported to the World Economic Forum that the AU's African task team for COVID-19 vaccine acquisition has secured a provisional 270 million doses for the continent directly through vaccine manufacturers. This is in addition to the 600 million doses expected from the COVAX initiative. But that is still well short of what is required for the 1.2 billion Africans to receive two doses each.

"Through its participation in these continental and global initiatives, S.A. continues to promote the need for universal, fair and equitable access to COVID-19 vaccines," he said. "We all must act together in combating coronavirus, because it affects all of us equally, and therefore our remedies—our actions to combat it—must also be equal." (See her.)

Three months ago, I issued an urgent appeal to then-President Donald Trump, calling on him to take bold and decisive action to deal with the twin crises of the COVID-19 virus pandemic and the conditions of starvation that were already beginning to ravage the African continent. Making vaccines available at low cost, with financial aid as needed, is a central feature of my proposal.

I pointed out that the U.S. Presidency, with its vast executive power, has the ability to address these problems with measures that would get medical aid and food to people who need it, and thereby save perhaps hundreds of millions of people facing certain death, as has been warned of, loud and clear, by no less an authority than former South Carolina Governor David Beasley, who is now Executive Director of the United Nations World Food Programme. I made this case once again in December.

The capacity of the United States—working with other nations to supply the medicines and health supplies, as well as the staffing needed to administer them—needs to be mobilized to avert the worst genocide in human history. The power of U.S. farmers to produce needed foodstuffs and the U.S. military's marvelous logistical capabilities to get food and medicine to where it is needed, could be mobilized by the U.S. President. I have since submitted the outlines of a plan to accomplish this and I am working to refine the proposal with a group of experts and others on the Committee for the Coincidence of Opposites, created by international Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche. (The plan is appended.)

For whatever reason, President Trump failed to act on my proposal, or any proposal, to deal with these crises. As a result, Africa is stalked by mass death on a scale unprecedented in human history. I can say with the assurance of certainty that this is and will be the case if action is further delayed.

There is now a new Administration in Washington, so I must place this crisis before the new President, Joe Biden, and his staff, and say that the world will judge harshly, indifference to these crises. The plan I propose offers the new President a chance to do something both great and important. Such is the responsibility that all who take the Presidential oath of office must face and act upon. The Presidency of the United States is the most powerful institution on the planet. The power of the Presidency gives the President a moral responsibility for the well-being of people beyond the borders of the United States. While respecting the sovereignty of nations, the President must seek cooperation to save the lives.

Read the words of a truly great American President, Franklin D. Roosevelt, speaking to his fellow Democrat successor across time, who in his acceptance speech for renomination to the Presidency in 1936, said:

“Governments can err, Presidents do make mistakes, but the immortal Dante tells us that divine justice weighs the sins of the cold-blooded and the sins of the warm-hearted in different scales. Better the occasional faults of a Government that lives in a spirit of charity, than the constant omission of a Government frozen in the ice of its own indifference.”

Heed this sage advice! I speak not only as a representative of South Africa, but on behalf of all Africans who are calling on President Biden to act now to save lives. Tomorrow will be too late!

Ramasimong Phillip Tsokolibane

29 January 2021

POLITISK ORIENTERING den 29. januar 2021: Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer

Med formand Tom Gillesberg

Video: (via Zoom)

eller her på YouTube.

Lyd:

Schiller Instituttet · Regimeskifte i USA og den "grønne genstart" fjerner ikke verdens problemer.

POLITISK ORIENTERING den 4. december 2020. Så længe Trump ikke kapitulterer er der håb –

Kina viser vejen til månen og fusion

Med formand Tom Gillesberg.

Video: [Klik her for at se via YouTube](#)

Lyd: [Klik her for at høre via Soundcloud.](#)

Panel I: At overvinde geopolitik: Hvorfor et P-5-topmøde er presserende nødvendigt nu
Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident

Se alle fire paneler her.

Ordstyrer Dennis Speed dedikerede konferencen til to af LaRouchebevægelsens langvarige medlemmer, Ted Andromidas og Phil Rubinstein, der døde for nyligt. Derefter blev der

afspillet en video med et uddrag af en tale af Lyndon LaRouche (1922-2019).

DENNIS SPEED: For at påbegynde vores første panel i dag er det mig en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Institutet.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg hilser jer, hvor end I befinder jer på Jorden, og lad mig i dette meget farlige øjeblik i historien fortælle jer om formålet med denne konference. Hvis menneskeheden skal formå at overvinde den nuværende trussel mod vores eksistens, så må denne konference – samt mobilisering af netværk over hele verden, som er i kontakt med os – skabe en vigtig intervention, der kan trække verden tilbage fra afgrundens rand, atomkrigens afgrund, og dermed – og dette er ikke en overdrivelse – den mulige udslettelse af den menneskelige art!

Formålet med denne konference i Schiller Institutet er at foreslå koncepter og løsninger til den indeværende hidtil usete krise. Vi har – som aldrig før – en kombination af en pandemi, der er ude af kontrol, hungersnød, den største økonomiske krise siden afslutningen af 2. verdenskrig, et verserende finansielt sammenbrud og – mest fatalt – risikoen for en ny verdenskrig, samt, sidst men ikke mindst, en dyb kulturel krise. På grund af den enorme størrelsesorden af disse forbundne kriser, kan der ikke være separate løsninger for disse problemer, eller delvise aspekter heraf. Hvad, der er behov for, er et helt nyt paradigme, en løsning på et højere niveau end det, hvorpå alle disse kriser brød ud. Vi er nødt til at skifte til et nyt niveau for tænkning; noget, som Nikolaus Cusanus kaldte »Coincidentia Oppositorum«, modsætningernes sammenfald.

Hvorfor befinder vi os på randen af krig, og hvorfor kan den nuværende konfrontation meget hurtigt blive en ny verdenskrig? Det korte svar er, fordi det britiske imperium hellere risikerer udslettelsen af den menneskelige art end at lade imperiet erstattes af et system med suveræne republikker. Lige siden præsident Trump til deres overraskelse vandt valget i 2016, har et ubarmhjertigt kupforsøg udfoldet sig, tilskyndet af MI6 i samarbejde med Obama-administrationens efterretningsapparat. Russiagate, som vi vil høre om fra [fhv. teknisk chef for USA's Nationale Sikkerhedsagentur NSA] Bill Binney, en indsats for en bedragerisk rigsretssag, og et igangværende oprør fra dem, som Trump selv benævner det militær-industrielle kompleks og »den dybe stat« – herunder med voldelige optøjer.

Ikke alene lovede Trump i 2016, at han ville arbejde for at genoprette forholdet til Rusland – hvilket Russiagate som helhed var designet til at modvirke – men fra Det britiske Imperiums synspunkt var hans præsidentembede et uheld, som aldrig skulle have været tilladt. Tag i betragtning, hvad I netop har hørt i videoklipet med Lyndon LaRouche, hvilket stadig er sandt i dag. Det grundlæggende strategiske spørgsmål i dag er, at der i det væsentlige er to politikker, som står i grundlæggende modsætning til hinanden: Den ene er Det britiske Imperium og den anden er forbundet med principperne i USA's uafhængighedserklæring og indledningen til USA's forfatning.

Den grundlæggende konflikt

Hele historien igennem de sidste 250 år i den såkaldt vestlige verden og derudover skal ses i perspektivet af denne grundlæggende konflikt. Det britiske Imperium forligede sig aldrig med tabet af deres mest dyrebare koloni. De forsøgte at vinde den tilbage med krigen i 1812, samt i borgerkrigen, hvor

Storbritannien åbenlyst var allieret med Sydstaterne. Efter at de indså, at de ikke kunne vinde Amerika tilbage militært, besluttede de at undergrave det amerikanske etablisement for at få dem til at vedtage modellen for Det britiske Imperium fra det britiske Round Table og Fabian Society til H.G. Wells' »Open Conspiracy« og læren fra William Yandell Elliott, mentoren for et helt samfund af anglofile fra Kissinger til Samuel Huntington og Zbigniew Brzezinski. Med administrationerne under Bush junior og senior samt Obama – Clinton var i det mindste opmærksom på problemet – lykkedes den britiske overtagelse af amerikansk politik endelig. »Project for a New American Century« (Projektet for et nyt amerikansk århundrede), PNAC, var etablisementets svar på Sovjetunionens sammenbrud og havde sigte på endelig at realisere Bertrand Russells utopi for et verdensimperium: en unipolar verden, hvor alle genstridige regeringer efterfølgende skulle elimineres gennem farvede revolutioner, regimeskifte, interventionistiske krige eller direkte mord, som i tilfældet med Gaddafi.

Og her var så Trump, der ønskede at normalisere forholdet til Rusland, afslutte de uendelige krige, bringe de amerikanske tropper hjem, og som i starten af hans periode endda talte om venskab med præsident Xi Jinping.

Der er også andre udtryk for det samme forsøg på at etablere en unipolar verden. I løbet af de seneste år og måneder har der i stigende grad været en acceleration i geopolitiske konfrontationer med Rusland og Kina, der sigter mod at isolere Rusland og inddæmme Kina, regimeskifte imod præsidenterne Putin og Xi Jinping, samt fuldstændig økonomisk afkobling fra Rusland og Kina – til trods for de strategiske realiteter – for at tvinge verden tilbage under den unipolære »regelbaserede« orden, der køres under kontrol af det angloamerikanske »særlige forhold«.

Det seneste aspekt af dette er operationen omkring den påståede forgiftning af Navalny med den kemiske nervegift Novichok – berømt fra Skripal-sagen – som angiveligt dokumenteret af et specielt laboratorium i det tyske forsvar i samråd med det britiske laboratorium i Porton Down, Salisbury, som spillede en meget mærkelig rolle i Skripal-affæren. Forskerne bag udviklingen af Novichok, Leonid Rink og Vladimir Uglev, sagde grundlæggende, at hvis der var brugt Novichok, ville Navalny være død, og alle andre mennesker, der havde haft kontakt med ham, ville være blevet forurenede. Så det er totalt latterligt. Hvis Putin ville have Navalny dræbt, hvorfor skulle han så lade flyet lande i Omsk? Hvorfor ikke bruge tiden på hospitalet der til at dræbe ham? Hvorfor ikke nægte ham at blive fløjet til Tyskland?

En meget tvivlsom rolle i dette spilles af »Cinema for Peace Foundation«, der betalte for et special-team af læger og hyrede et dyrt chartret fly i flere dage. Hvis man ser på, [hvem der sidder i] den internationale komité for denne organisation, finder man Gary Gasparov, David de Rothschild, brødrene Klitschko, Joschka Fischer og andre. Af en eller anden grund bragte Merkel denne sag op på EU- og NATO-niveau. Berygtede høge som Norbert Röttgen, krævede øjeblikkeligt – som en vred, knurrende hund, der blev sluppet løs – »Lad os nu ophæve Nordstream II«.

Så hvis man ser på »cui bono« (hvem har gavn) i denne sag, er det tydeligvis ikke Putin. Det gavner klart den side, der ønsker økonomisk afkobling fra Rusland og Kina. At afkoble Rusland og ramme Tyskland på samme tid.

Forhøjet international spænding

Igennem de seneste uger har der været en acceleration i antallet af militære flyhændelser, der var tæt på at udvikle sig til ulykker, hvilket er et udtryk for den øgede internationale spænding. Et par eksempler ud af mange:

Et amerikansk kampfly kom ind i luftrummet i det nordlige Kina, hvor PLA (People Liberation Army, den kinesiske hær, red.) holdt en øvelse med skarp ammunition. Kineserne reagerede ved at opsende to missiler fra to forskellige steder til i det sydkinesiske hav. I forbindelse med en NATO-øvelse, der blev afholdt samtidigt i alle NATO-medlemslandene, fløj B-52-bombefly over Østersøen og blev stoppet af en skarp »intercept« af to russiske Su-27-kampfly. Der var også »intercept« af et RC-135 rekognosceringsfly over Sortehavet. Der blev også opsendt et russisk MiG-31-kampfly fra Nordflåden for at afskære et P-3C Orion maritimt patruljefly fra det norske luftvåben over Barentshavet. Rusland har rapporteret om et dusin sådanne begivenheder på en måned.

Nogle af disse »intercepts« var på meget tæt hold. Hvis der bliver begået en menneskelig fejl, kunne det øjeblikkeligt udløse en større optrapning. Folk skal reflektere over det faktum, at hvis verdensfreden på nuværende tidspunkt afhænger af en pilots flyveevner, befinder vi os i store problemer.

Husk på, at alt imens alt dette finder sted, males fjendebilledet af Rusland og Kina hver dag i stadig mere uhyggelige farver, og virkeligheden vendes på hovedet; en farvet revolution og et nazistisk kup påbegyndt af Obama, Biden og Victoria Nuland mod Ukraine fordrejes til en fortælling om, at »Rusland ændrer grænserne til Krim med magt«; Putin forgifter sine modstandere; Kina er ansvarlig for spredningen af coronaviruspandemi og den økonomiske skade forårsaget af nedlukninger; kineserne står bag optøjer i amerikanske byer. Hvor kommer alt dette fra?

De økonomiske udviklingsplaner af Xi og LaRouche

I september 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping politikken for Den Nye Silkevej, som hurtigt skulle blive det største infrastrukturprogram i historien. Schiller Institutet offentliggjorde straks derefter en 360-siders rapport, »Den nye silkevej bliver til verdens-landbroen«, en opdatering af vores økonomiske platform gennem 40 år om, hvordan man overvinder fattigdom og underudvikling i udviklingslandene. Vi var meget begejstrede, fordi der var store lighedstræk mellem Xi Jinpings politik og livsværket fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og vores bevægelse, som allerede i 1975 foreslog at erstatte IMF med Den Internationale Udviklingsbank, idéen om at have en reel udviklingspolitik i udviklingslandene.

LaRouche nedsatte allerede i 1973 en biologisk arbejdsgruppe til at undersøge, hvordan IMF-betingelserne – ved at sænke levetidsstandarden for hele generationer over en lang periode – ville øge faren for en genopståen af gamle og opståen af nye sygdomme, såsom den nuværende pandemi.

Han udviklede Oasis-planen for Sydvestasien i 1975. Vi udarbejdede en første udviklingsplan for Afrika i 1976. I 1982 arbejdede vi med Mexicos præsident López Portillo på en plan for at udvikle Latinamerika. En 40-årig udviklingsplan til udvikling af Indien. Det strategiske forsvarsinitiativ i 1983, som var et koncept for at overkomme militærblokkene – NATO og Warszawa-pagten – samt at udnytte den hertil forbundne videnskabelige udvikling til en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene. Rapporterne »Den Productive: Trekant Paris-Berlin-Wien« (1988) og »Den Eurasiske Landbro« (1991) indeholdt de mange versioner af LaRouche's genopretningsprogram, herunder hans forskellige programmer til genopretning af USA, som fremført i forbindelse med hans

præsidentkampagner.

I Lyndon LaRouches opfattelse af fysisk økonomi er tanken, at den eneste kilde til rigdom er individets kreativitet. Opdagelsen af nye universelle fysiske principper anvendt som videnskabelig og teknologisk fremskridt i fremstillingsprocesserne, hvilket leder til en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne og kapacitet. Dette kræver en voksende befolkning, en større grad af arbejdsdeling, en stigning i den relative potentielle befolkningstæthed samtidig med stadigt højere energigennemstrømningstætheder.

En sådan opfattelse af økonomien vedrører naturligvis menneske billedet. Menneskeheden ses som den hidtil eneste kendte kreative art i universet. Menneskelig kreativitet er den mest magtfulde geologiske kraft i et anti-entropisk univers under udvikling. Og det er denne kraft, der fremskynder denne udvikling på anti-entropisk vis.

Med Xi Jinpings Nye Silkevej er verdens næststørste økonomiske magt nu i overensstemmelse med denne idé om, at overvinde underudviklingen i udviklingslandene. Dermed trækkes der også tråde tilbage til Franklin Roosevelts hensigt og hvad det oprindelige Bretton Woods-system kunne være blevet til, hvis ikke Roosevelt var død i utide. Idéen om, at fred i verden som helhed kun er muligt, hvis alle menneskers levestandard forøges.

Dette var kontroversen mellem Roosevelt og Churchill; at stille det amerikanske system for politisk økonomi til hele verdens rådighed, i modsætning til det britiske koloniale system med dets opretholdelse af de øverste klassers privilegier på bekostning af flertallet af befolkningen – såvel de britiske undersåtter som dem, der blev underlagt i

kolonierne.

Det var forbløffende: Snart udvikledes det største infrastrukturprogram i verdenshistorien nogensinde. Med en enorm udviklingshastighed havde man snart seks store økonomiske korridorer, togforbindelser, dæmninger, broer, industriparker. I starten af 2017 var der mere end 130 bilaterale og regionale transportaftaler, 365 internationale vejruiter, 4200 direkte flyvninger, der forbinder Kina med 43 Bælte og Vej-lande og 39 godstogsruiter mellem Kina og Europa. I april 2017 besøgte præsident Xi Mar-a-Lago, og i maj 2017 afholdtes Bælte og Vej-Forum, som jeg var så heldig at deltage i. Og jeg oplevede, hvad der var sket. Hvordan verden havde ændret sig og blev inspireret af ånden i Den Nye Silkevej.

Hvad denne ånd indebærer, er et perspektiv for udviklingslandene om for første gang at overvinde underudvikling. Det er muligheden for at overvinde geopolitik ved at lægge et win-win-samarbejde mellem suveræne nationalstater på bordet. Kina agtede eksplicit ikke at erstatte USA som en hegemon, men at respektere den anden parts sociale system, ikke-indblanding i de interne anliggender. En vision om den ene menneskehed og Xi Jinpings opfattelse af et fællesskab omkring menneskehedens fælles fremtid.

I mellemtiden har der været gentagne tilbud fra Kina om at åbne Bælte og Vej-Initiativet for alle; at have win-win-samarbejde. De har gentagne gange tilbudt USA et stormagtsforhold. Det kom, der aldrig rigtigt et svar på. I november 2017 aflagde Trump et besøg i Beijing – det, som kineserne kaldte et »statsbesøg-plus« – med tilbuddet om et fuldstændigt indblik i Kinas 5000 år gamle historie. Præsident Trump talte på det tidspunkt mange gange om »Min ven, præsident Xi Jinping«.

Det Britiske Imperium slår tilbage

Alt dette fandt sted, og der var så godt som ingen dækning af Den Nye Silkevej i de store massemedier i over fire år! Men bag denne mur af tavshed foretog det militærindustrielle kompleks forberedelserne til en komplet geopolitisk modreaktion. Hvad, der udviklede sig, var et vildt og voldsomt modangreb – af kræfter i Det britiske Imperium – for at forhindre, at »den internationale orden efter 2. verdenskrig« – dvs. opretholdelsen af den koloniale, malthusianske kontrol over udviklingssektoren, og principperne om den »regelbaserede orden« – ville blive undermineret ved, at Rusland og Kina tilbød dem adgang til industriel og videnskabelig udvikling såsom atomkraft, infrastruktur, eller endda at springe til de mest avancerede teknologier ved at tilslutte sig »Rum-Silkevejen«.

I december 2017 var der offentliggørelsen af den amerikanske nationale sikkerhedsstrategi NSS under ledelse af H.R. McMaster, den daværende fungerende nationale sikkerhedsrådgiver, som for første gang på en meget skarp måde definerede Rusland og Kina som geopolitiske rivaler, og udtaler:

»Kina og Rusland udfordrer amerikansk magt, indflydelse og interesser og forsøger at udhule amerikansk sikkerhed og velstand. De er fast besluttede på at gøre økonomierne mindre frie og mindre retfærdige, at udvide deres militær og at kontrollere information og data for at undertrykke deres samfund og udvide deres indflydelse«.

NSS-doktrinen krævede en genovervejelse af politikken i de foregående to årtier. Dette refererer til accepten af Kina i Verdenshandelsorganisationen WTO og Fukuyamas erklæring om »historiens afslutning« – troen på, at ved at integrere

Rusland og Kina i de vestlige institutioner, så ville de til sidst tilslutte sig den liberale model for økonomi og det vestlige demokrati. I stedet udviklede Kina en model meget tættere på det originale amerikanske system: En meget dirigistisk politik med kinesiske karakteristika – men genoplivede samtidigt Kinas 5.000-årige historie. NSS-doktrinen antog, at »Deres inklusion ville gøre dem til godartede aktører og pålidelige partnere. I det store og hele viste denne forudsætning sig at være falsk«, konkluderes det.

Tilbuddet fra Bælte- og Vej-Initiativet (BRI) til udviklingslandene – og endog de EU-medlemmer, hvis økonomiske udvikling er blevet undertrykt af EU-Kommissionen, såsom de øst- og sydeuropæiske lande – om at deltage i BRI-projekterne, blev betragtet som »at skabe indbyrdes splid mellem vores allierede og partnere«. Dette ville alt sammen underminere amerikanske fordele, og derfor vil USA's opgave være at »sikre, at amerikansk militærs overlegenhed varer ved«.

Rusland og Kina blev betragtet som en langt mere alvorlig trussel mod USA end global terrorisme. De »udvikler avancerede våben og kapaciteter, der kan true vores kritiske infrastruktur og vores kommando- og kontrolinfrastruktur«. Kina og Rusland kaldes »revisionistiske magter«, idet det hævdes, at Kina ville forsøge at fordrive USA fra Indo-Stillehavs-regionen, udvide rækkevidden af sin statsdrevne økonomiske model og omorganisere regionen til sin egen fordel.

Og Rusland – hvilken forbrydelse – »søger at genoprette sin stormagtstatus« (efter at Jeltsin med succes havde samarbejdet med det vestlige oligarki for at gøre Sovjetunionen til et tredjeverdens råvareproducerende og eksporterende land, og blev fornærmet af Obama som værende blot en »regional magt«. De beskylder Rusland for at forsøge at genoprette

»indflydelsessfærer nær dets grænser«, fordi de ønskede at udvide NATO op til Ruslands grænser. Dette blev betragtet som generende.

Kort sagt: »de bestrider vores geopolitiske fordele og forsøger at ændre den internationale orden til deres egen fordel«. Derfor konkluderer dokumentet, at USA og dets allierede skal bevare den militære overmagt, og overbevise modstanderne om, »at vi kan og vil besejre dem – ikke bare straffe dem – hvis de angriber USA«.

Farlige ændringer i militærdoktriner

Blot en måned senere, den 19. januar 2018, annoncerede Pentagon »National Defense Strategy«, et dokument, der stadig er klassificeret; denne gang under ledelse af forsvarsminister James Mattis. Det hævder:

»Det er i stigende grad klart, at Kina og Rusland ønsker at forme en verden, der er i overensstemmelse med deres autoritære model, idet de får vetoret over andre nationers økonomiske, diplomatiske og sikkerhedsmæssige beslutninger«.

Dokumentet understreger opbygningen af et militært beredskab til »en mere dødbringende fælles styrke«, der prioriterer beredskab til krig, afskrækker aggression i tre nøgleregioner – Indo-Stillehavet, Europa og Mellemøsten – modernisering af nøglekapaciteter, herunder atomstyrker, krigskamp-evner i rummet, cyberspace, kommandokontrol og efterretningsystemer, missilforsvar osv.

I februar 2018 fulgte Nuclear Posture Review (NPR), der

viderefører Obama-administrationens modernisering af atomvåbnene indenfor alle tre ben af »triaden« og tilføjede »supplementer«, som inkluderer udrulningen af sprænghoveder med lav sprængkraft, hvilket de hævder, ikke vil reducere tærsklen til atomkrig – som alle ved, at det gør – men som de hævder, vil hæve denne tærskel – og udstyre et mindre antal Trident ubåde med sådanne sprænghoveder med lav sprængkraft og også hav-lancerede krydsermissiler med atomsprænghoveder.

Med frigivelsen af disse doktriner skete der også pludselig et skift i alle større transatlantiske tænketanke, som havde ignoreret BRI i fire år. Nu vedtog de alle linjen om, at Kina bliver den strategiske rival.

I februar 2018 udsendte den tyske tænketank MERICS en undersøgelse kaldet »Authoritarian Advance« (autoritativ fremgang), som, i tråd med amerikanske tænketanke, pressede på med linjen om, at Kina er et autoritært land; Silkevejen er bare en gældsfølde; det sociale kreditsystem spionerer på egen befolkning. Dette er optrappet til den indeværende forstærkede McCarthyisme vendt mod kinesiske studerende, professorer, medier og diplomater i USA.

En måned senere, den 1. marts, annoncerede præsident Putin nye atomvåbensystemer, det hypersoniske Avantgardmissilkompleks, det hypersoniske Kinzhal-krydsermissil, et nyt interkontinentalt missil med en hastighed på 20 gange lydens hastighed med fremragende manøvreedygtighed, og som derfor kan udmanøvrere alle eksisterende luftforsvar og missilforsvarssystemer og gøre dem overflødige, herunder atomdrevne krydsermissiler, hurtige drone-ubåde og laservåben.

I de to et halvt år siden har USA's forsvarsministerium

gennemgået en total omorganisering i henhold til de nævnte doktriner. De tilføjede en ubåd med ballistisk missil i Ohio-klassen, som nu inkluderer et eller flere missiler, bevæbnet med W76-3-sprænghoveder med lav sprængkraft og atomvåbenbærende B-52-bombefly, der flyver inden for rækkevidden af russisk og kinesisk luftforsvar. En amerikansk rumkommando blev etableret, og en amerikansk rumstyrke blev oprettet. Rumdoktrinen gør det klart, at målet er amerikansk dominans for at forhindre Kina i at definere nye regler i rummet. Den nye øverstbefalende for US Space Force, hærgeneral James Dickinson, sagde i en nylig tale:

»Selvfølgelig vil vi forsøge at undgå konflikter, men for at gøre det helt klart: Hvis afskrækkelse ikke lykkes, er vores ordre klar. Vi vil vinde. Jeg vil koncentrere mig om at udvikle, fremme og acceptere en kultur med rumkrig«.

Alle disse forandringer i militærdoktrin skete i tæt koordinering med briterne. Flere uger efter at NPR blev frigivet, var den britiske minister for de væbnede styrker, Mark Lancaster, i Washington og understregede, at NPR's politik, NSS, NDS, også var den britiske regerings politik, og at de to programmer var tæt afstemt med stærk vægt på modernisering af alle disse stridskræfter.

Ud over Pence, der holdt den første store anti-Kina-tale i henhold til disse idéer i 2018, er det Bolton, om hvem Trump korrekt sagde, at hvis han ikke havde smidt ham ud, ville sjette verdenskrig allerede være indtruffet, FBI's direktør Christopher Wray, National sikkerhedsrådgiver Robert O'Brien, direktør for handels- og fremstillingspolitik Peter Navarro, justitsminister William Barr, og især udenrigsminister Michael Pompeo, der har stået i spidsen for kampagnen mod Kina.

Pompeo, der i begyndelsen af juli i år i London mødtes med de selvsamme britiske kredse, der indledte russiagate-historien og kuppet mod Trump, tweetede, at det er »fantastisk at være tilbage i London for at bekræfte »det særlige forhold«, som vi deler med vores nærmeste allierede«. Pompeo satte sig derved åbenlyst i selskab med Kissinger, som den 10. maj 1982 fremsatte disse berygtede bemærkninger i Chatham House: »Som national sikkerhedsrådgiver holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere engageret end det amerikanske udenrigsministerium«.

Går vi i søvne ind i Tredje Verdenskrig?

Så i betragtning af al denne militære sabelraslen og opbygning, herunder den nylige militære rapport fra Pentagon, som skildrer Kinas militære magt fuldstændigt ude af proportion i forhold til USA's fokus på den »asiatiske pivot«-politik, der har været på plads siden Obama administration, og rækken af 400+ militærbaser, som USA har bygget i en ring omkring Kina, og NATO's nylige bestræbelser på at udvide sin globale politik til Indo-Stillehavet, går vi så i søvne ind i tredje verdenskrig?

Ja og nej.

Nej, fordi nogle af militærstrategerne åbenlyst nærer en illusion om, at en regional atomkrig kan vindes; hvilket Rusland igen og igen har advaret imod, og har designet sin egen militære doktrin med henblik på at ødelægge denne mulighed for enhver tænkende modstander. Dette blev gentaget den 2. juni i år, hvor Rusland igen offentliggjorde de betingelser, hvorunder det ville blive tvunget til at gå over til en politik med at bruge atomvåben først.

Ja, søvngængeragtigt, for som Lyndon LaRouche skrev i en artikel, hvori han diskuterede metoderne til den britiske manipulation af befolkningen i hele verden, »The Toynbee Factor in British Grand Strategy«:

»I en ordentlig republik (og lige nu har vi ikke en ordentlig republik) – hvilket kræfterne omkring Benjamin Franklin og George Washington forstod korrekt – er den største enkelte kilde til potentiel fare for republikken en slags fremmedgørelse af borgeren fra en rationel forståelse af de nationale politiske spørgsmål, som er fremherskende i USA i dag. Dette spiller, som vi snart vil demonstrere, direkte ind på Toynbee-syndromet«.

Se, det er i sandhed det største problem. At vi befinder os på randen af 3. verdenskrig; noget, der kunne udløses når som helst, og for hvilket, de militære doktriner er baseret på illusioner om at kunne vinde en mulig regional atomkrig, og at krigen vil kunne stoppes, når der først er taget atomvåben i brug. Jeg tror, at alle, der har beskæftiget sig med skrifter fra sådanne personer som Ted Postol, klart kan se, at når man først har taget atomvåben i brug, så vil hele arsenalet blive brugt. Det er denne fremmedgørelse af den almindelige borger, der ikke er opmærksom på dette, ikke bekymrer sig om det, som gør folk så ekstremt modtagelige for Russiagates synkroniserede propagandakampagner. Og nu, med hensyn til Kina, som den systemiske modstander, og den samtidige internationale dæmonisering af såvel Trump som Putin og Xi.

Hvad må der gøres?

Vi er nødt til at vække folk op til den overhængende fare for tilintetgørelse. Vi er nødt til at mobilisere verden over for at topmødet med præsidenterne for de fem permanente medlemmer i FN's sikkerhedsråd finder sted i denne måned. Disse

præsidenter og premierministre må vende tilbage til der, hvor Franklin D Roosevelt – som de alle tidligere har omtalt positivt – ikke var i stand til at realisere sin hensigt med den originale Bretton Woods-aftale. De skal erklære deres hensigt om at afslutte kasinoøkonomien, etablere en global Glass/Steagall-lov, etablere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem for at tilvejebringe langfristede, lavt forrentede kreditter til genstart af økonomierne i de industrialiserede lande, og give kredit til et seriøst industrialiseringsprogram for udviklingslandene; hvilket naturligvis må starte med opbygningen af et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på planeten, så denne og fremtidige pandemier kan besejres.

Undersøgelserne, som Schiller Instituttet udviklede, om hvordan »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« [Fig. 1] i kombination med et lynprogram til realisering af fusionskraft og et internationalt samarbejde om koloniseringen af Månen og Mars [Fig. 2], som præsident Trump har understreget i sit Artemis-program, kan etablere den nye økonomiske platform, hvorved alle nationer kan drage fordel af en højere produktivitet i økonomien.

Den reelle velstand, som vil blive skabt af sådanne stormskridt i produktivitet, vil meget hurtigt kompensere for de angivelige tab forårsaget af et stop for stadigt større våbenhandel. Men i modsætning til sidstnævnte vil det øge samfundets reelle velstand i stedet for den slags primitiv akkumulering af den fysiske økonomi, forårsaget af den militære opbygning.

Når der først er enighed om at erstatte geopolitisk konfrontation med win-win økonomisk samarbejde til menneskehedens fælles bedste, findes der et grundlag for en ny sikkerhedsarkitektur. Præsident Trump har gentagne gange udtalt, at han betragter en ny aftale om atomvåben med Rusland

som det største udestående problem i verden. Topmødet bør derfor bekendtgøre, at det er hensigten at forlænge den nye START-traktat, samt atter at bekræfte princippet om at udelukke atomkrig.

Verden står helt klart ved en korsvej, og det er op til disse fem ledere at sikre, at der ikke vælges en blindgyde, der fører til den egentlige afslutning på historien.

Tag ikke det værste, men det bedste fra alle store kulturer

Vi er nødt til at tilføje endnu en dimension. Vi må afvise den afstumpede populærkultur, som alle imperier til alle tider har brugt til at fordumme befolkningen, hvor man kontrollerer den ved at fornede deres impulser, præcis ligesom romerne gjorde ved at lade masserne samles for at se drab i cirkus og blive medskyldige i beslutningen om, hvorvidt gladiatorerne skulle leve eller dø. Og vi må drage vores konklusioner af det faktum, at Biden afslørede fordærvet af hans egen modkultur ved at forsøge at gøre sig mere attraktiv ved at samarbejde med sådanne »stjerner« som Cardi B, hvis video, WAP (Wet Ass Pussy), afslører et menneskesyn, som oligarkiet er mere end glade for at befolkningen har, fordi en befolkning, der er så fornedt, aldrig vil udfordre deres magt.

Hvis menneskeheden skal undslippe den truende katastrofe, har alle store kulturer i verden brug for at frembringe deres bedste traditioner, de højeste idéer fra deres filosoffer og digtere, deres komponisters mest forædlede kompositioner, de smukkeste kunstværker indenfor maleri, skulptur og arkitektur. Vi bør alle blive inspireret af de skatte, som menneskeheden hidtil har produceret og begynde at tænke som patrioter og verdensborgere som en helhed. Ikke kun på planeten Jorden, men som medlemmer af den samme art, der snart vil bo sammen i en

beboelse på Månen og en by på Mars. De fem ledere på det kommende topmøde må have modet til at formidle en storslået vision om fremtiden for den menneskelige art, for de millioner af genier, der endnu ikke er født, og som de er nødt til at beskytte ved at skabe et nyt paradigme i internationale relationer. Og de må tænke og handle på niveau med »Coincidentia Oppositorum«, modsætningernes sammenfald.

Afslutningen

Helga Zepp-LaRouche afsluttede det første panel som følger:

»Som svar på spørgsmålet fra Virginia om, hvordan vi kan få folk til at se til stjernerne og løfte sig op over den nuværende fornedrende kultur, og jeg synes virkelig, at det er det vigtigste spørgsmål af alle, for det er min absolutte overbevisning, at enhver politik, uanset hvad den måtte være, udgår fra folks menneskesyn. Hvis man har et fornedret menneskesyn, eller hvis man tror, at kun nogle mennesker tilhører en elite, eller at andre mennesker kan betragtes som kvæg, der kan decimeres, som heloterne i Sparta eller slaverne i Rom, så dikterer dette menneskesyn alle aspekter af ens politik.

»Så derfor mener jeg – i kombination med dette P-5 eller topmøde mellem fire stormagter, uanset hvilket det måtte være – at der er behov for et topmøde. Hvad der er brug for, hvad der absolut må inkluderes, er en renæssance af klassisk kultur. Dette er meget vigtigt, og jeg har nævnt det allerede, men jeg ved, at mange afroamerikanere synes, at hun er en stor stjerne, denne Cardi B. Men for mig er dette den absolutte inkarnation af slaveri, at acceptere en fornedret sindstilstand, og hvad vi i stedet har brug for – og jeg ved, at folk er meget ejendommelige med hensyn til deres musikmag

– men vi er i Beethoven-året (Beethovens 250-års fødselsdag, red.), og hvis man sammenligner den slags musik med den absolut ophøjende, forædlende ånd fra Beethoven og mange andre klassiske komponister – så burde det være indlysende, at hvis menneskeheden ikke løfter sig ud af dens nuværende tilstand nu, ved at gå tilbage til de største traditioner i hver kultur, så tror jeg ikke vi vil nå det.

På den anden side er stor kultur absolut tilgængelig, og i morgen vil vi høre en smuk opførelse af sådan musik, og jeg vil gerne have folk til at reflektere over, at vi ikke løser disse problemer, med mindre vi ændrer den måde folk tænker på. Jeg er enig med Friedrich Schiller – og det er grunden til, at Schiller Instituttet er opkaldt efter ham – at det kræver stor klassisk kunst for at gennemføre æstetisk uddannelse, moralsk forædling af mennesker. Jeg kan fortælle jer, at hvis man ser på nutidens unge mennesker; hvis ikke vi forbedrer dem moralsk, hvis vi ikke gør noget, har vi ikke et snebolds chance i helvede for at komme ud af denne krise. Så spørgsmålet om kultur er den absolutte forudsætning for at løse alle disse kriser«. Se alle fire paneler her.

Sejr er påkrævet inden valget

Den 25 august (EIRNS) – Demokraternes konvent i sidste uge demonstrerede for hele verden, at mindet om Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy er blevet fuldstændigt udslettet fra grødhovederne i partiets elite, både de ældre 'boomere' og den narkotikaplagede yngre generation. Der var ingenting om

FDR's store infrastrukturelle programmer, som skabte den elektrificerede nation, der var i stand til at frembringe "demokratiets arsenal", som besejrede fascismen. Der var heller ikke tilnærmelsesvis en antydning af inspiration, som i JFK's erklæring om, at "Vi vælger at rejse til Månen i dette årti samt gøre de andre ting, ikke fordi de er lette, men fordi de er svære, fordi dette mål vil tjene til at organisere og målrette vores energier og færdigheder". I stedet for dette præsenterede det smuldrende Demokratiske Parti et racistisk portræt af "identitetspolitik".

Som Kamala Harris udtrykte det – giver vi folk chancen for at stemme på mennesker, der "ligner dem selv". Eller som manikæiske Joe udtrykte det: stem på mig, fordi: "Jeg vil være en allieret med lyset, ikke med mørket." (<https://da.wikipedia.org/wiki/Manik%C3%A6isme>, *-red.*)

Nancy Pelosi rasede i dag i medierne, i en tilstand af høj angstelse, at præsident Donald Trump og hans tilhængere i Kongressen er "statens fjender... indenlandske fjender", der forsøger at "skræmme folk fra at stemme", og til at "bifalde russisk indgriben i vores valg ved at tillade Putin at beslutte, hvem der skal være præsident i stedet for det amerikanske folk".

Til anerkendelse for det Republikanske Parti, modvirkede de den første aften af deres konvent demokraternes racistiske "identitetspolitik" med optimisme og tro på fremtiden. En række sorte valgte embedsmænd og personligheder pegede på præsident Trumps bekymring for den mest grundlæggende af de menneskerettigheder, der bliver nægtet mindretallene i USA – hvad FDR kaldte "frihed for mangel". Senator Tim Scott fra South Carolina lukkede konventet og drøftede "mulighedszoner", som han og præsidenten har lanceret i de indre byer i Amerika med det formål at skabe job og jobtræning for nationens "glemte mænd og kvinder". Han talte om "udviklingen af det sydlige 'hjerter' [af USA]" og pegede på sin valgsejr over sønnen til en berygtet racist og bemærkede, at hans bedstefar,

der droppede ud af skolen i tredje klasse for at plukke bomuld, levede for at se sit barnebarn blive den første sorte mand, der blev valgt til Kongressen og derefter til senatet fra South Carolina. En anden sort valgt embedsmand, statsrepræsentant Vernon Jones, en demokrat fra Georgia, sagde, at det Demokratiske Parti "ikke ville have, at sorte mennesker skulle forlade plantagen," og roste Trump for at yde finansiering til de historiske sorte universiteter og for at gennemføre kriminalretsmæssige reformer samt for at forsvare politiet mod anarkiet på gaderne.

Matt Gaetz, en republikaner fra Florida, bemærkede, at Donald Trump er den første præsident siden Ronald Reagan, der ikke har startet en krig.

Men republikanerne har endnu ikke taget fat i de foranstaltninger, der kræves for at vende den eksistentielle trussel, som nationen og verden nu står overfor, som LaRouche-bevægelsen præsenterede i programmet: "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs." (LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job).

Ironisk nok har præsident Trump selv på forskellige tidspunkter taget fat på flere af de vigtigste punkter i dette program. Han forsøgte at afslutte de "uendelige krige", alt imens han forsøgte at opbygge venskab og samarbejde med Rusland og Kina. Men det var ikke kun demokraterne, der samarbejdede med den britiske efterretningstjeneste i "Russiagate" og nu "Chinagate" for at stoppe ethvert amerikansk venskab med Rusland eller Kina – de republikanske kredse, der omgiver præsident Trump – med udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen – er lige så opmærksomme på at bryde denne indsats, at dæmonisere både Rusland og Kina og drive verden til randen af krig.

Trump må tage ved lære af Ronald Reagan, der brød med det

britiske imperiums kontrollerede miljø for den imperialistiske opdeling af verden i øst mod vest, ved at arbejde med Lyndon LaRouche, og vedtage LaRouches forslag om at samarbejde med russerne (det daværende Sovjetunionen) om opbygning af et rumbaseret forsvar mod atomvåben, for dermed at "gøre kernevåben forældede", som Reagan udtrykte det i sin berømte tv-tale til nationen den 23. marts 1983. Hvis præsident Trump fulgte dette eksempel og accepterede LaRouche-planen om et møde mellem lederne af USA, Rusland, Kina og Indien, for at stå op imod det britiske imperiums "del og hersk" og tackle de mange trusler mod civilisationen, som menneskeheden står overfor i dag, kunne disse problemer løses. Putin har foreslået en variation af LaRouches "fire magts-forslag", med et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, hvilket er blevet accepteret af alle fem ledere, men uden en bestemt dato.

Schiller Instituttets konference, der er planlagt til 5.-6. september, vil være et eksempel på den slags samarbejde mellem nationer der er påkrævet, med en dagsorden der dækker hele spektret af den globale krise – strategisk, videnskabelig, økonomisk og kulturel. Mobiliser alle I kender til at deltage i denne virtuelle begivenhed. Tilmeld jer til konferencen: "På krigsstien mod Armageddon", eller "Et nyt paradigme blandt suveræne nationer, der er forenet af de fælles mål for menneskeheden?"

At vinde kampen

Den 23. august (EIRNS) – Uden en vision at stræbe efter kan der ikke være nogen fremtid. Hvad er det for en vision, der

opildner dem som skaber betingelserne for ekstremt kaos i verden?

Mike Pompeos trick i FN torsdag den 20. august – hvor han forelagde breve til FN's generalsekretær og den nuværende præsident for Sikkerhedsrådet med krav om en genoptagelse af sanktioneerne mod Iran – var helt klart ikke beregnet på at opnå støtte for USA's holdning, men at forårsage en krise i selve FN's Sikkerhedsråd. Det totale fravær af opbakning sås i forbindelse med resolutionen, der af USA blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 14. august, og hvori der blev opfordret til sanktioner mod Iran; [resolutionen] modtog en enkelt jastemme – fra Den Dominikanske Republik – veto fra Rusland og Kina, mens alle andre nationer afholdt sig fra at stemme. Iranske lovgivere har indført en lov om at trække sig ud af atom-aftalen i tilfælde af et sådant 'snapback' af sanktioner.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov forklarede det på denne måde: at opfordringen til genoptagelse af sanktioneerne "vil ikke producere noget resultat alligevel, men det kunne muligvis føre til en meget alvorlig skandale og en splittelse i FN's Sikkerhedsråd, og i sidste ende undergrave dets autoritet. "Hvordan? Hvad sker om 30 dage, når sanktioneerne mod Iran ifølge Pompeo skal genoptages, med fraværet af en modsatrettet FN-resolution (en beslutning, som USA ville nedlægge veto imod)? Hvem vil være i stand til at tage stilling til fordelene ved den amerikanske holdning? Dette er som en forfatningskrise uden en højesteret. Lavrov understregede, at dette er en del af en række handlinger, der erstatter "international lov" med den (britisk støttede) opfattelse af en "regelbaseret orden".

Husk at Trump afviste at iværksætte et luftangreb mod Iran med henvisning til antallet af dødsfald, som operationen ville forårsage. Dette behagede ikke Sir Kim Darroch – den britiske ambassadør i USA og koordinator for 'Trump-hviskere'... Darroch skrev i et memo til London: "[Trump] påstand om at han ombestemte sig på grund af forudsigelsen om 150 dræbte og

sårede holder imidlertid ikke; han ville givetvis have hørt dette tal i hans indledende briefing. Det er mere sandsynligt, at han aldrig var fuldt ud indforstået, og at han var bekymret for, hvordan dette tilsyneladende omslag af hans kampaneløfter fra 2016 ville se ud i 2020 [ved det næste valg]". Med sin tænkehat på gennemtænkte Sir Kim, hvad der kunne ændre resultatet: "Blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden vil tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en afgørende forskel. "Et halvt år efter at Sir Kim forlod Washington, D.C. i skam, blev den iranske general Qassem Soleimani dræbt af en amerikansk drone, mens han foretog en diplomatisk mission i Irak. Grunden? Trump: "Soleimani planlagde forestående og uhyggelige angreb på amerikanske diplomater og militært personel." Hans død var berettiget, da han angiveligt forhindrede netop det scenario, Sir Kim havde visualiseret.

Det var i umiddelbar forlængelse af Soleimanis drab, at Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche opfordrede til et hastetopmøde mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at forhindre optrapning af konflikten og for at tackle årsagerne til den strategiske ustabilitet i verden – britiske finans kredse og geopolitik. Den russiske præsident Vladimir Putin har siden opfordret til et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, netop det ledelsesorgan i verden, der i øjeblikket trues af Pompeos destruktive handlinger. Alle fem ledere er principielt enige om et sådant topmøde, og FN's Generalforsamling i september giver en fremragende, gunstig og nu rettidig mulighed.

Et blik på den amerikanske indenlandske situation afslører et igangværende kup udført af efterretningstjenester (udenlandske og indenlandske) mod den valgte præsident, en senil opponert, hvis takketale indeholdt gentagne, uhyggelige henvisninger til en kamp mellem "lys" og "mørke", krigslignende situationer i Portland og andre områder, der i al væsentlighed er

terrortræning, samt en udenrigsminister, Pompeo, der kører sit eget kup mod Trump: både ved at blokere tidligere teknisk direktør for NSA, Bill Binneys, bevis for, at den grundlæggende præmis for Russiagate var en komplet and, og ved at agere i opposition til Trumps kampagneløfter om at opbygge gode forhold til andre lande, som USA med fordel kunne indgå i produktivt økonomisk samarbejde med – et kup rettet imod Trumps potentiale og hans udtrykkelige intentioner.

En omfattende diskussion af de ekstreme farer som verden i øjeblikket står overfor, og den smukke fremtid, der kunne blive vores – en fremtid for økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og rumforskning – vil udfolde sig i weekenden 5.-6. september, sponsoreret af Schiller Instituttet.

Hvordan valget kan vindes: Vær sikker på at 'hvis' sker

5. august (EIRNS) – Tilbage i februar, 2017, næppe to uger efter at Præsident Donald Trump var taget i ed som præsident, udtalte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, at Trump kunne blive den største præsident i USA's historie, hvis han fulgte op på sit løfte om at skabe samarbejdsorienteret forhold med Rusland og Kina, og at arbejdede med disse og andre nationer om det Nye Silkevejs-projekt, for at fremkalde et Nyt Paradigme af økonomisk udvikling for hele menneskeheden, på linje med det beskrevet af Lyndon LaRouche i hans dokument af 08.06.2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed, men en

nødvendighed”.

Den Britiske Imperium genkendte dette samme potentiale i Præsident Trump og tog en offentlig ed om, at de aldrig ville tillade noget som helst i den retning at ske – at en anden periode for Trump måtte forhindres for enhver pris, som det blev udtrykt af det engelske overhus i december, 2018. Briterne, med deres Obama-administration, samt andre aktiver, skabte den infame ”Russiagate” løgn ud af den tynde luft, for at prøve at sænke Trumps præsidentskab. Den store ”Rusland-Rusland-Rusland”-løgn – at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationale Komité’s computere, for at give valgsejren til en ”medsammensvoren” Trump – er nu blevet miskrediteret vidt og bredt, og med den stadige aktivitet fra LaRouchePAC, Bill Binney, Roger Stone og andre, kunne den bryde sammen hvert eneste øjeblik. Men de samme britiske imperie netværker har nu opdigtet den store ”Kina-Kina-Kina”-løgn – at Kina er årsagen til COVID-19-pandemien, som de eksporterede og er ansvarlige for millioner af dødsfald – for at sikre at verdens to største økonomier ikke samarbejder for at sætte en stopper for den globale pandemi og fortsætte derfra til reorganisering af hele det globale, bankerotte finanssystem.

Udenrigsminister Mike Pompeo har haft den førende rolle i at udbrede Kina-Kina-Kina-løgner – samt de destruktive handlinger baseret derpå – og Præsident Trump selv har delvist adopteret dette, i det mindste i offentligheden. Som en konsekvens er de amerikansk-kinesiske relationer ved at løbe ud af kontrol, som hver side eskalerer tonen i meningsudvekslingen. På samme tid er pandemien og den økonomiske krise også ved at løbe ud af kontrol, og skaber præcis den slags omstændigheder, som briterne søger for at sikre at Trump taber valget i november.

I denne tynde strategiske atmosfære offentliggjorde det halvofficielle kinesiske dagblad, *Global Times*, d. 31. juli, en leder, som var et tydeligt signal af en ny slags, som, hvis han ønsker at vinde valget i november, tilskynder Præsident

Trump til, ikke at skyde skylden for forværringen af COVID-19 og den økonomiske krise i USA på Kina og andre, men burde i stedet konfrontere disse kriser direkte gennem et samarbejde med Kina. "Lav justeringer tidligere," skrev de, og "slutte sig sammen med Kina".

Helga Zepp-LaRouche tog tilbuddet op i går.

Hun kommenterede at "lederen i *Global Times* er perfekt. Amerikansk-kinesisk-samarbejde angående pandemien er måden hvorpå den strategiske diskussion opløftes til en fælles tilgang. Dette må gøres for at skabe det miljø, således at et hastetopmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråds (P5) kan afholdes senest i september, for at diskutere nødvendigheden af en ny økonomisk og sikkerhedsarkitektur for planeten". Helga Zepp-LaRouche fortsatte ved at advare at "hvis tonen i den nuværende meningsudveksling forværres, vil vi ikke være i stand til at have et topmøde overhovedet eller, hvis vi gør, vil det ikke være en succes. Den strategiske situation løber hurtigt ud af kontrol, ikke kun hvad amerikansk-kinesiske relationer angår, men ligeså i andre relationer. Præsident Trump har ingen intention om at føre krig, men i det nuværende miljø med før-krigs-retorik, og det Britiske Imperiums hensigt om at fremprovokere konflikten, kunne enhver fejlberregning føre til krig.

Denne stilling er langt værre end de fleste mennesker er klar til emotionelt at acceptere. Vi må rette op på dette og få regeringer og befolkninger til at vågne op til den eksistentielle trussel frembragt af pandemien og chokbølgerne som kommer fra den".

Zepp-LaRouche understregede at "dette er den eneste måde hvorpå Trumps valgsejr kan sikres. Grupper for og imod Trump må i samme grad indse, at krisen må konfronteres og overvindes før valget. Vi har brug for et internationalt kor af nationer, der kræver et sådant samarbejde, særligt mellem USA og Kina.

Vi har brug for et stigende antal af stemmer for et P5-hastetopmøde. Som jeg ofte har sagt kan Trump blive en af de største amerikanske præsidenter, *hvis* han tager de nødvendige skridt. Det er vores ansvar at sørge for at dette '*hvis*' rent faktisk sker".

"Russiagate"-kuppets endeligt og genåbningen af sagen om Lyndon LaRouche

Den 3. august (EIRNS) – Det britiske imperium samt allierede amerikanske efterretningsagenturer bag "overvågningsstaten" er blevet fanget på det forkerte ben, pga. LaRouches politiske Aktionskomité (LaRouchePAC's) gennembrud, opnået lørdag eftermiddag. I et webcast fra d. 1. august, som blev dækket både af prominente, såvel som mindre prominente, medier og genudgivet på hundredvis af hjemmesider og blogs siden den eftermiddag, deltog Roger Stone, den velkendte politiske konsulent og skydeskive for Robert Mueller, sammen med den højt respekterede "whistleblower" fra USA's Nationale Sikkerhedsagentur (NSA), Bill Binney, og talspersoner fra LaRouchePAC, Harley Schlanger og Barbara Boyd. De viste, hvordan anklagerne, samt de offentlige bagvaskelser af Stone, Binney og Lyndon LaRouche alle havde én kilde og én årsag:

Beslutningen fra magthaverne i City of London og Wall Street om ikke at tillade, at modstandere af globaliseringen og de "permanente krige" vil blive hørt.

Roger Stone gjorde det klart, ud fra sin personlige viden efter at have ledt Ronald Reagans præsidentkampagne i New Hampshires primærvalg i 1980, at LaRouche blev retsforfulgt fordi, han "irriterede Bush-familien" – en veletableret magt i det finansielle etablissement – og fordi han arbejdede med og parallelt til Præsident Ronald Reagan. Yderligere beviste Stone, at både han selv og Præsident Donald Trump er blevet et mål for disse magter på samme måde. Effekten var, at Stone på udførlig manér ødelagde grundlaget for Robert Muellers anklager rettet mod præsidenten; og i processen "genåbnede sagen om Lyndon LaRouche", hvis retsforfølgelse i 1980'erne blev iværksat af Mueller og William Weld. Hans afsløringer er yderligere uddybet på LaRouchePAC's daglige opdatering, "Morning Briefing", her til morgen.

Bill Binneys kriminaltekniske bevis på at der ikke fandtes noget "hack" af den Demokratiske Nationale Komité (DNC's) computere i 2016, og specielt ikke et af Rusland – kernegrundlaget for "Russiagate"-angrebene mod Trumps præsidentskab – er ikke blevet tilbagevist, efter at det blev præsenteret i oktober 2017 til daværende CIA-chef, Mike Pompeo, som begravede det fuldstændig i tre år. Men med LaRouchePAC's aktiviteter i de seneste uger cirkulerer disse beviser nu vidt og bredt. Det er nu vore læses ansvar at hjælpe med at udbrede disse yderligere.

Dette gennembrud i kampen mod globaliseringens overvågningsstat – som Helga Zepp-LaRouche kaldte "systemet for permanent uretfærdighed" – er en sejr på et tidspunkt, hvor de transatlantiske finanssystemer, kræfterne bag globaliseringen, er bankerotte. De overlever via centralbankernes massive "kunstige åndedræt" gennem et årti. Lyndon LaRouches politisk økonomiske nødforanstaltninger, som

han kaldte sine "fire økonomiske love" for at rede nationer, er den eneste vej til økonomisk genrejsning fra sammenbruddet. Megabankerne, centrede i City of London og Wall Street, må opdeles gennem en Glass/Steagall-lovgivning; centralbankerne nationaliseres eller erstattes af hamiltoniske nationale bank- og kreditinstitutter; og de førende nationers bestræbelser indenfor rumfart og fusionsenergiforskning må øges til lynprogrammer for at kolonisere Månen og Mars, således at teknologi og produktivitet kan nå nye højder her på Jorden.

Det var således, at LaRouche definerede "genrejsning", og det begynder i denne dybe krise med at "genåbne hans sag", og derfra fremlægge hans politik.

Pga. af deres finanssystemers desperate tilstand drives finanseliten, centreret i City of London, til en stadig mere anspændt "førkrigs"-konfrontation med Kina – og også Rusland. LaRouchePAC og Schiller Instituttet forsøger at befri Præsident Donald Trump fra denne konfrontation i tide til et topmøde for samarbejde blandt FN's sikkerhedsråds fem permanente medlemmer, som sandsynligvis vil finde sted i begyndelsen af september. For blot et par dage siden pegede en prominent økonom, den nylige chef for Indiens Centralbank, underforstået på den første opgave for et sådant topmøde. USA og Kina er i en enestående position, og må, ifølge Raguram Rajan, "tage ansvaret og sammen forsyne de underudviklede nationer med ressourcerne til at bekæmpe pandemien". Denne mission – et nyt verdensomspændende sundhedssystem mod pandemien – har, siden februar, været spydspidsen af Helga Zepp-LaRouches initiativ for disse topmøder.

Målet med denne proces er et Nyt Bretton Woods, internationalt kreditsystem, for at realisere Præsident Franklin Roosevelts udviklingsperspektiv i forbindelse med organiseringen af den oprindelige Bretton Woods-konference. Siden de sene 1980'ere gjorde Lyndon LaRouche, på trods af uretfærdige

retsfølgelser, denne mission for et Nyt Bretton Woods til sin egen. Hvis den seneste uges gennembrud mod det britiske imperium og Wall Street udbredes og opfølges fuldstændigt, kan vi virkelig gøre denne mission.

Sprækker i dæmningen: Stop kuppet, rens LaRouches navn

Den 2. august (EIRNS) – Sprækkerne breder sig i inddæmningen omkring sandheden, der kommer frem vedrørende den russiske løgn, og hele statskuppet mod præsident Trump; et kup der har været afhængig af denne løgn; og om den relaterede, tidligere sag om den uberettigede fængsling og fortsatte bagvaskelse af Lyndon LaRouche. Denne dæmning må nu sprænges helt, hvis vi skal have held med at bryde en vej ud af de nuværende systemiske sammenbrudskriser, som planeten står overfor. Den raserende globale pandemi, den økonomiske nedsmeltning, den voksende fare for atomkrig... alle kræver de presserende handling.

Begivenheden hos LaRouchePAC den 1. august med Roger Stone og Bill Binney sammen med LaRouchePAC's Barbara Boyd og Harley Schlanger bidrager allerede markant til at nå dette resultat. Fra søndag formiddag havde den historiske begivenhed over 6.000 visninger på YouTube, og *Newsweek* og *Washington Times* måtte dække Stones optræden, herunder – for *Newsweeks* vedkommende – hans eksplosive kommentarer om hvordan LaRouche blev fængslet af Bush-apparatet, samt at han havde arbejdet tæt sammen med Ronald Reagans præsidentskab. Mandag vil der blive bragt yderligere bemærkninger fra Stone i

et eksklusivt interview med Harley Schlanger.

Den særlige nødvendighed af at give oprejsning til Lyndon LaRouche og hans ideer blev understreget i begyndelsen af arrangementet den 1. august, hvor uddrag af en international webcast med LaRouche selv fra den 8. september 2009 blev afspillet for publikum; en webcast hvor han viste "det fremsyn, som gjorde LaRouche farlig" for det britiske imperium, der beordrede hans uretmæssige fængsling. LaRouche beskæftigede sig med betydningen af at menneskeheden begiver sig ud på en mission til Månen og Mars:

"Og det vil forandre karakteren af menneskets opfattelse af sig selv. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som en jordbunden landstryger. (Ikke landkrabbe, men landstryger.) Mennesket vil opfatte sig selv som en del af solsystemet. Se, det betyder en ændring i menneskets forhold til andre mennesker. Man har et menneske på Mars, som arbejder deroppe, og et menneske på Jorden. Det tager en weekend at rejse derop og tilbage igen. Det vil forandre omstændighederne for menneskelivet. Nu vil alle de teknologier, der bruges til at gøre dette, afspejles i teknologiske revolutioner tilbage på Jorden, herunder dyrkning af føde, fødevarer. Jeg mener – at dyrke grøntsager på Mars: Dette er en virkelig ændring i landbruget. Det udvider ens opfattelse af, hvad landbrug indebærer...

"De [de unge generationer] bliver modtagere og formidlere af denne teknologiske fremgang, og hvad der måtte følge efter. Og så må vi tænke to eller tre generationer forud. Jeg mener, tænker I ikke på jeres børnebørn? Tænker I ikke endog på jeres oldebørn, hvis I er heldige? Er det ikke ens mission i livet? Er det ikke ens fornemmelse for kontinuitet i tilværelsen? Så, hvad er det? En generation, 25 år. Tre generationer, 75 år. Fire generationer, 100 år. Hvad skal I gøre i de næste 100 år, folkens?

"Hvis I tænker på fremtiden, hvis I interesserer jer for jeres

børn og børnebørn, der kommer efter jer; hvis I tænker på menneskehedens fremtid og placerer jeres identitet i det I gør for dem, for at muliggøre deres liv, hvad tænker I så over? I tænker over, hvor vi skal være om 75, 100 år fra nu af, og tænker på hvor nøjagtigt vi kan forudsige, hvor vi er til den tid. Hvad er vores muligheder? Hvor er vi på vej hen? Hvad skal vi gøre? Halløjsa, hvad skal I gøre, når I når pensionsalderen i en alder af 75, 78 eller 85 år med forbedret sundhedsvæsen? Hvad skal I stille op med jer selv? Hvad er jeres fremtid? Hvilken slags verden vælger I? Hvilken slags solsystem vælger I at bo i?

"Og det er sådan det gøres. Man gør det ikke ved at komme med en liste over dette eller en liste over hint. Hvad er ens prioriteter? Man går ud med en mission, en mission for menneskeheden. Dette handler ikke om job. Det handler ikke om indkomst. Dette handler om menneskeheden, forskellen mellem mennesket og dyrene. Hvad skal man som menneske gøre, som bekræfter, at man er et menneske, og ikke skamfuld over resultatet set med dine børnebørns øjne? Hvad skal man udrette med sit liv? Vi opnåede noget, vi kom så langt. Hvor langt vil I tage os? Hvor langt videre bringer I den menneskelige race?

"Og det er hvad der får det til at fungere. Det er motivation. Hvordan I vælger at tilbringe jeres liv. Ikke blot få tiden til at gå, men at bruge det, anvende det. Til hvilket formål? Til hvilket endemål? Hvad vil man opdrage børn til, til hvilket endemål? For menneskehedens skyld! Hvorfor skal I huskes af mennesker om to generationer fra nu? Hvorfor skal I respekteres, en generation fra nu af? Hvad skal I gøre for at optjene denne respekt? Jeres identitet som mennesker.

"Og hvis I følger den tankegang og bruger spørgsmålet om rummet, rumforskningen, som en parameter, et paradigme fra vores nylige erfaringsgrundlag, der viser forskellen, så siger I: Vi taler ikke om industripolitik som sådan. Vi taler ikke om landbrugspolitik. Vi taler om menneskelig politik. Vi taler om den menneskelige arts udvikling og fremskridt til et bedre

liv for kommende generationer. Og det kræver videnskabelige og teknologiske fremskridt, såvel som de kulturelle fremskridt, der fremmer kreativiteten i det individuelle menneskesind. Det er vores mission".

Pompeo fortsætter sin anti-Kina-kampagne i Danmark

København, d. 22. juli (EIRNS) – Efter forherligelse af det amerikansk-britiske "særlige forhold" og polemisering mod det Kinesiske Kommunistiske Parti i London i går, havde USA's udenrigsminister, Mike Pompeo, møder i Danmark i dag med statsminister Mette Frederiksen, så vel som udenrigsminister Jeppe Kofod. Der var også et særligt møde om arktiske spørgsmål, hvor den danske udenrigsminister fik selskab af udenrigsministrene fra Grønland og Færøerne – begge arktiske dele af Kongeriget Danmark.

Formålet med besøget var at sikre Danmarks samarbejde, som en stærk amerikansk allieret og et aktivt NATO-land, for at forsøge at blokere et "autoritært" Rusland og Kina fra at have yderligere økonomisk og sikkerhedsrelateret aktivitet og indflydelse i Arktis. Mens Pompeos retorik ved pressekonferencen var mindre direkte end i London, angreb han det Kinesiske Kommunistparti, som er "en trussel mod friheden overalt" og fremkaldte tydeligt Danmarks hjælp til at forsvare "vores værdier". Han lovpriste USA's og Danmarks støtte af Hong Kongs befolkning. I løbet af spørgetiden blev Pompeo spurgt om lukningen af det kinesiske konsulat i Houston, Texas, hvor han hævdede, at der har været en "langvarig udfordring fra det kinesiske kommunistparti, som stjal intellektuel ejendom". (Kineserne har advaret om de

alvorlige følger for de forværrede amerikansk-kinesiske relationer. I lederen i Global Times d. 26. juli, som muligvis kunne være skrevet af chefredaktøren på denne avis, som er tæt på regeringens synspunkt, står: "Lige nu er det ikke længere et spørgsmål om det kinesisk-amerikanske bånd er i frit fald, men om forsvarslinjen for verdensfreden er brudt af Washington. Verden må ikke blive kapret af en gruppe politiske galninge. Tragedierne fra 1910'erne og 1930'erne må ikke gentages igen." [<https://www.globaltimes.cn/content/1195691.shtml>]).

Mens Trumps tilbud, sidste år, om at købe Grønland ikke blev diskuteret (og hans aflysning af sit besøg i Danmark, efter den danske statsminister kaldte hans idé absurd), vil USA forsøge at øge sin indflydelse ved at åbne et konsulat på Grønland og øge sine civile investeringer der (i tillæg til USA's flyvestation i Thule) og en formel dialog på regeringsniveau mellem USA og Færøerne blev annonceret. Dog udtalte Grønlands udenrigsminister, Steen Lyng, efter mødet, til en dansk TV-station, at alle partnere er velkomne så længe de respekterer lovgivningen og at Grønland vil fortsætte med at eksportere fisk til Kina, deres andet-største eksportmarked efter Europa.

To dage før Pompeos besøg udsendte Schiller Instituttet i Danmark Helga Zepp-LaRouches seneste artikel, "Putins P5-topmøde kunne være den sidste chance" og hendes konferencetale fra den d. 27. april, med et følgebrev, via email til hele den grønlandske elite og personlige emails til den danske udenrigsminister og udenrigsministrene fra Grønland og Færøerne. Følgebrevet betonedede nødvendigheden af et stormagtstopmøde for at kunne samarbejde om de store problemer, som verden står over for. Og at Pompeos anti-kinesiske politik bidrager til konfrontation, ikke samarbejde i Arktis og andre steder. Grønland og Færøerne må ikke blive til en geopolitisk slagmark, men steder for samarbejde om økonomisk udvikling til fordel for befolkningerne.

Dette budskab fandt gengklang i en kommentar af Jenis av Rana, Færøernes udenrigsminister, ved en pressekonference aftenen før besøget: "Vi er meget bekymrede for at Arktis bliver en krigszone for stormagterne. Derfor er vi meget fokuserede på at gøre det klart for Pompeo, at vi skal beskytte Arktis og sikre at det forbliver et lav-spændings-område."

Genopvågning af den moralske egnethed til at overleve

Den 28. juli (EIRNS) – De mange strategiske kriser foran os, der hver for sig og i kombination er fremkaldt af det igangværende systemiske sammenbrud af hele det transatlantiske system, bør minde os om Lyndon LaRouches hyppige advarsel om "den katastrofale vedholdenhed af oligarkiske former for samfund... som, hvad enten de dominerer igennem kortere eller længere tid, bedst karakteriseres som kulturer, der i sidste ende er dømt til undergang af deres iboende mangel på tilstrækkelig "moralisk egnethed til at overleve".

I dag ser vi det systemiske sammenbrud udtrykt ved:

- den stigende fare for krig mellem USA og Kina, og også Rusland;
- fremvæksten af en voldelig "farverevolution" i Amerikas gader, der sigter mod et statskup imod præsident Trump;
- den "perfekte storm" af en økonomisk implosion, der især vil ramme den fjerdedel af den amerikanske arbejdsstyrke, som de facto er arbejdsløs;
- den voksende fare for sult og endda hungersnød blandt afrikanske og andre befolkninger; og
- i den stadig ukontrollerede spredning af COVID-19-

pandemien, som truer med at blive et langt værre mareridt, når vi nærmer os efterårets influenzasæson på den nordlige halvkugle.

Hver eneste af disse kriser er resultatet af den dødsrallen gennem 50 år fra et bankerot system, som Lyndon LaRouche længe advarede om ville blive vores skæbne, hvis vi ikke ændrer vores grundlæggende politik. Og bag hver eneste af dem ligger den forsættelige, malthusianske politik fra det britiske imperium og deres medarbejdere på Wall Street og i Washington.

Tag det tiltagende skingre momentum for krig mod Kina, med udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen, og nu med neokonservative tumper både i og uden for Trump-administrationen, samt i Kongressen, der mødes i Washington for at beskyldte Kina for den væbnede vold i USA's gader og for at støtte Steve Bannons farlige personlige trussel mod den kinesiske præsident Xi Jinping, som, sagde Bannon, befinder sig i USA's "sigtekorn".

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en skarp advarsel:

"Konfrontationen mod Kina er, hvad angår fjendebilledet, ved at nå en førkrigstilstand. Dette er ekstremt farligt, og vi er nødt til at organisere politikere overalt i verden for at de virkelig må komme ud og fordømme dette. Fordi dette er en kurs, der kun kan føre til en komplet katastrofe. Det gavner ikke Trumps genvalg – faktisk er det den ene ting der garanterer, at det hele ender som en tragedie. Så dette må ikke skubbes til side og ikke nedtones uanset af hvilken grund, fordi det er en form for retorik man ikke har, medmindre man planlægger at gå rigtig i krig ...

"Dette kan virkelig få blodet til at stivne i årerne – jeg kan ikke engang finde de rigtige ord til at karakterisere dette. Det er som at beskyldte jøderne for alting; det er præcis, hvad nazisterne gjorde før Holocaust. Jeg synes virkelig, at dette

går for langt: Det er på tide at tage et moralsk standpunkt om, at dette ikke er sandt. Det er klart udformet til at forårsage en krig, fordi – som jeg har sagt mange gange – der er ingen måde hvorpå man kan “inddømme” et land med 1,4 milliarder mennesker, medmindre man vil gå i krig”.

Zepp-LaRouche understregede den organiserende tilgang, som hun og hendes medarbejdere i LaRouche-bevægelsen tager for at tackle denne eksistentielle krise.

”Dette er udfordrende tider, og man kan forvente, at det bliver endnu mere broget i den kommende periode. Men vi burde absolut gå videre med den hensigt at bringe Lyndon LaRouches programatiske ideer ind i diskussionen, som vi har gjort ret vellykket med serien af Schiller Institut-konferencer i de seneste måneder. Vi har en anden Schiller Institut-konference den 15. august for et spansk-talende publikum. Derefter afholder vi den 22. august en anden international ungdomsbegivenhed, der fokuserer på behovet for at give Lyndon LaRouche oprejsning. Og så planlægger vi at afholde en anden større international Schiller Institut-konference i begyndelsen af september med ideen om igen at fokusere på det presserende behov for et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN’s Sikkerhedsråd for at tage fat på alle disse kriser.

”Og jeg kan kun gentage, at af de årsager, som vi diskuterede i lørdags [25. juli] på den offentlige begivenhed med William Binney og andre, er det helt afgørende, at vi involverer spørgsmålet om Lyndon LaRouches oprejsning i enhver organisatorisk aktivitet. Det er omdrejningspunktet i Mueller-apparatet, der blev brugt mod Lyndon LaRouche i 1980’erne og 1990’erne; til at dække over 11. september; til kuppet mod Trump; og det er meget tydeligt, at det er det samme apparat, der står bag krigsfaren. Så det er vigtigt, at vi får folk til virkelig at forstå den fulde dimension af krisen og det akutte behov for at rense Lyndon LaRouches navn. Det er nøglen til at genopvække den moralske egnethed til at overleve”.

Nyt 'rumkapløb' må skabe en ny økonomi og forhindre en ny verdenskrig

Den 27. juli (EIRNS) – Amerikanske, russiske og kinesiske medier diskuterer mange mulige udfald af det faktum, at tre større Mars-missioner i slutningen af denne uge vil blive opsendt næsten samtidigt for at udforske den røde planet til februar, samt andre missioner til Månens overflade, som nu er under opsejling. Forhandlinger for at undgå at atommagterne begynder en krig i rummet afholdes mellem store amerikanske og russiske delegationer; men på samme tid offentliggjorde kommandøren for den amerikanske "rumstyrke" også blåstemplingen af en ny "militærdoktrin for det ydre rum".

Et topmøde mellem lederne fra de fem nationer af FN's sikkerhedsråd – USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig – vil sandsynligvis finde sted til efteråret, sågar mens dette potentielt set superproduktive "rumfartskapløb" med konkurrence og håbefuldt samarbejde er i gang.

Totale "lynprogrammer" af flere rumfartsnationer på én gang, for endelig at påbegynde den bemandede udforskning af solsystemet fra kolonier på Månen, vil være den "videnskabsmotor", som fuldstændigt kan omforme den faldefærdige verdensøkonomi. Denne "motor" for industri og landbrug vil baseres på nye værktøjsmaskiner med laser- og plasmastråleteknologi og avancerede nukleare teknologier. Dette – hjulpet på vej af en Glass/Steagall-lovgivning til at

stoppe plagen fra superspekulative gigantiske banker på Wall Street og i City of London, samt andre af Præsident Franklin Roosevelts økonomiske metoder – har været programmet for Lyndon LaRouche og hans bevægelse siden 1980'erne og hans berømte landsdækkende tv-udsendelse "Kvinden på Mars" fra 1988, som præsidentkandidat.

Den nuværende pandemi, heraf følgende hungersnød og sammenbrudte økonomier rundt om i verden, gør det nødvendigt at præcis sådan en plan burde opstå fra topmødet, snarligt, mellem disse fem nationer. LaRouches politiske Aktionskomité har fremlagt den som et udarbejdet program: "Hvordan USA's økonomi kan genåbnes: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive job".

Kommentatorer, som følger de nuværende missioners rumkapløb mod Mars, forestiller sig forskellige scenarier. Hongkongs *South China Morning Post* skriver i dets leder, at "verden bør støtte Kinas Mars-mission", eftersom sund og fredelig konkurrence mellem de førende rumfartsnationer vil skabe flere gennembrud, og hurtigere, med koloniseringen af rummet. I USA citerer en kommentar i *The Hill* NASA's administrator, James Bridenstine, som lykønsker Kina: "Med dagens opsendelse er Kina på vej til at blive en del af gruppen af internationale videnskabsforskere af Mars. Snart vil USA, Europa, Rusland, Indien og snart de Forenede arabiske Emirater byde jer velkomne på Mars og påbegynde et spændende år med videnskabelige opdagelser." En russisk kommentar, i *Regnum*-magasinet, går imidlertid endnu længere: Hvis demokraterne overtager Det hvide Hus og Kongressen i november, vil støtten til NASA's Artemis-program for at vende tilbage til Månen i 2024 simpelthen blive trukket tilbage, og Kina vil dominere Måneforskning og udvikling.

Den erfarne rumfartsjournalist, Mark Whittington, forfattede også en kronik i *The Hill*, som citerede en artikel fra d. 13. juli fra *Ars Technica*, der igen refererede til et interview

med chefen for Ruslands rumfartsagentur (Roscosmos), Dmitry Rogozin, i Komsomolskaya Pravda, om at Rusland ville foretrække at samarbejde med Kina, frem for at fortsætte det hyppige og meget produktive samarbejde med USA i de sidste tre årtier, "hvor dets [Ruslands] vigtigste interesser ligger". Dette identificerer det egentlige problem: Kombinationen af demokraternes sandsynlige tilbagetrækning af støtten til NASA's Artemis-program og den i London baserede krigsfraktions øgede trusler om konfrontation og krig mod Kina og Rusland – herunder i det ydre rum – bringer Præsident Donald Trump i en vanskelig situation til at gennemføre sin Måne-Mars-mission.

Men han *må* gennemføre denne, for USA's og menneskehedens fremskridts skyld. Dette er det afgørende formål med det topmøde, som Schiller Instituttet og LaRouchePAC har påvist nødvendigheden af siden januar, blandt de fem statsoverhoveder, der alle har udtrykt deres respekt overfor Franklin Roosevelts økonomiske udviklingspolitik. Samarbejde i det ydre rum vil "drive" teknologierne bag denne udvikling, og ikke tillade at supermagterne driver i retning af krig.

Spændingerne tager til – Ledernes topmøde er presserende

Den 26. juli (EIRNS) – Da sikkerhedspersonalet fra det amerikanske udenrigsministerium brød ind i det kinesiske konsulat i Houston, blot få timer efter 72 timers fristen for fraflytning udløb, rømmedes det amerikanske konsulat i Chengdu hurtigt for at overholde den gensidige frist på 72 timer, som

Beijing pålagde mandag. Lederartiklen i Global Times spørger: "Hvor længe vil den nuværende kinesisk-amerikanske konfrontation fortsætte? Vil en ny kold krig tage form? Vil der være militære konflikter, og vil de mulige sammenstød udvikle sig til storstilet militær konfrontation mellem de to"? Man konkluderer: "Tragedierne i 1910'erne og 1930'erne må ikke gentages".

Schiller Institutet sponsorerede indenfor de seneste tre dage to internationale fora med den tidligere tekniske direktør for NSA, William Binney, der gennemgik sit bevis for at efterretningssamfundets påstand om russisk indblanding i valget i 2016 var en skrøne, og forlangte en ende på NSA's overvågningsregime samt fængsling af gerningsmændene bag denne kriminelle politik. Endvidere implicerede Binney også udenrigsminister Mike Pompeo i det fortsatte kupforsøg mod præsident Donald Trump og beskrev sin briefing til den daværende CIA-direktør Pompeo om bedrageriet med "russisk indblanding", hvilket Pompeo ignorerede, idet han i stedet godkendte Obama-efterretningsholdets løgn om, at Rusland hackede Demokraternes e-mails for at hjælpe Trump med at blive valgt. Hvis der herskede nogen tvivl om, at Pompeo er en del af kampagnen mod sin egen chef, blev det manet i jorden med hans rejse til London i sidste uge, hvor han gav fuld støtte til den nuværende hetzkampagne imod Kina, der ledes af de tidligere MI6-folk Richard Dearlove og Christopher Steele – selve bagmændene for det 'russiske kupforsøg' mod Trump.

Hvad angår Pompeos vilje til at risikere en atomkrig med Kina for at bevare det britiske imperiums imperialistiske magt, skal man lytte til hans ord i London: "Og hvis vi ikke handler nu, kan vores børnebørn i sidste ende blive underlagt Det kinesiske Kommunistpartis nåde... Generalsekretær Xi er ikke bestemt til at tyrannisere i og uden for Kina for evigt, medmindre vi tillader det". For en imperialistisk oligark udgør storstilet infrastruktur udvikling gennem Bælte- og Vejinitiativet "tyranni".

Den anglo-amerikanske krigsfraktion presser stadig på for konfrontation med Rusland på trods af 'Russiagate's' tilnærmelsesvise sammenbrud. I både Washington og London beskylder militære ledere Rusland for at have affyret et "våbenlignende projektil" i rummet (uden noget forsøg for at beskrive hvad et "våbenlignende projektil" kan være), og bebuder derfor en revurdering af deres politik for militarisering af rummet. Ligesom med USA's tilbagetrækning fra ABM-traktaten og INF-traktaten blev det i første omgang erklæret, at Rusland "snyder" med traktaterne, hvilket retfærdiggør et fuldstændigt ophør af traktaten, og fører verden ind i et nyt våbenkapløb og potentiel militær konfrontation.

I tilfældet med Rusland fortsætter præsident Trump med at imødegå provokationerne fra sit eget kabinet gennem personligt diplomati, og foretog en lang telefonsamtale med præsident Vladimir Putin den 23. juli. Samtalen dækkede mange kritiske områder – vigtigst af alt: Planer for et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, der kan bringe præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping sammen. Præsident Trump har i mange afgørende situationer demonstreret, at hans personlige møder med potentielle modstandere kan tilsidesætte den konfronterende og provokerende politik fra hans kabinet og hans militær. Aldrig har sådant personligt diplomati været mere presserende. Det demokratiske Partis lederskab, inklusive deres patetiske sandsynlige præsidentkandidat Joe Biden, udgør langt fra et alternativ til det vanvittige anti-Rusland og anti-Kina-hysteri, men lover at være endnu hårdere end Trump-administrationen.

I mellemtiden er den af Det demokratiske Parti støttede opstand, der finder sted på gaderne i USA mod Trump og imod selve nationen, optrappet endnu mere i løbet af den sidste uge. Barack Obamas personlige rolle i orkestrering og tilskyndelse til disse Jakobinske bander er ikke fordækt – men

simpelthen "tredje akt" af Det demokratiske partis bestræbelser, efter "Russiagate" og "Ukraine-gate", på at vælte den amerikanske regering.

Den mangesidede krise, som civilisationen står overfor – pandemien, den økonomiske opløsning, den finansielle boble, truslen om omfattende hungersnød i Afrika, truslen om krig – kan ikke løses "én for én". "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi – Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job" giver den omfattende løsning, der både afslutter farerne og iværksætter det nødvendige nye paradigme for menneskeheden. Det foreslåede topmøde for P5-lederne, der er aftalt, men uden en fastsat dato, er den minimale og essentielle struktur for at formidle denne akut nødvendige proces.

Russiagate begraves? Tid til handling

Den 23. juli (EIRNS) – William Binney, tidligere teknisk direktør ved 'National Security Agency', NSA, slog i dag, hvad der burde være, det sidste søm i kisten for 'Russiagate' – kupforsøget mod den demokratisk valgte regering i USA, udført af britiske og amerikanske efterretningstjenester i samarbejde med de kontrollerede og korrupte medier og den lige så korrupte kongres. Ved en international udsendt begivenhed – sponsoreret af Schiller Instituttet og EIR – påviste Binney sammen med sin tidligere medarbejder ved NSA, Kirk Wiebe, og LaRouche PAC-analytiker Barbara Boyd, ikke alene at hele den

tre et halvt år lange 'Russiagate'-heksejagt var en opdigtet skrøne, men at den fra begyndelsen af var kendt som sådan af dets ophavsmænd. Oplysningerne, der blev præsenteret under begivenheden, kan og må være afskydningsrampen for det amerikanske folk og internationale tilhængere af det amerikanske eksperiment, for at gøre dette skæbnesvangre øjeblik i historien til vendepunktet for at afslutte den oligarkiske ødelæggelse af dette eksperiment i republikansk regeringsledelse, "of the people, by the people and for the people" (af folket, ved folket og for folket).

Binney demonstrerede, som han har gjort mange gange før, at de systemer han udviklede for NSA til bekæmpelse af terrorister og narkobaroner er blevet vendt mod det amerikanske folk, hvilket har skabt det mest massive statslige overvågningssystem imod dets egne borgere (og i dette tilfælde borgere rundt om i verden) i menneskets historie. Boyd pegede på ironien i, at demokraterne og mange af de krigshøge, der omgiver præsident Donald Trump, anført af udenrigsminister Mike Pompeo, spankulerer rundt omkring i verden og fordømmer Kina som en totalitær stat, mens USA selv fungerer som en totalitær stat. Ikke kun er alles privatliv tilgængeligt for dusinvis af amerikanske regeringsagenturer, men nationen gennemgår nu også en "kulturkrig", hvor enhver med selv den mindste bekymring for den jakobinske pøbel, der hænger vores gader, erklæres som "fjende af folket". Mange kinesere udtrykker åbent deres forbløffelse over, at USA nu gentager det mareridt, der udspillede sig i Kina i løbet af det sidste årti af Mao Zedongs liv, den 'Store proletariske Kulturrevolution'.

Alle tre talere fremsatte det kritiske synspunkt, at den nuværende eksistentielle civilisationskrise – pandemien, det økonomiske sammenbrud, det kulturelle forfald og den ekstreme fare for krig – også er en utrolig mulighed, hvis nationens patrioter kan skære igennem den fremkaldte pessimisme om at der ikke er noget at stille op, og forpligte sig til at gribe

ind. Enhver leder, enhver kandidat til offentligt embede, må lidenskabeligt informeres om, at de skal stoppe kuppet og deltage i kampen for at genoprette nationen, for at bringe verden sammen for samarbejde om udvikling inden for videnskabelig og medicinsk forskning, inden for rumforskning – at skabe en fremtidig menneskelig eksistens – eller blive sendt hjem.

Der er en stor ironi i det faktum, at Mike Pompeo netop besøgte London, og overdådigt lovpriste det britisk-amerikanske 'særlige forhold' og tog æren for at presse Boris Johnson-regeringen til at "tilslutte sig den frie verden" ved at afskære Huawei, for derefter at præsentere sine modbydelige løgne om Kina i 'Henry Jackson-Selskabet'. Hvorfor ironisk? Henry Jackson-Selskabet har som hovedsponsor Sir Richard Dearlove, den tidligere MI6-chef, der personligt ledede "Russiagate"-kupforsøget mod præsident Donald Trump sammen med sin MI6-underordnede, Christopher Steele. Føj dertil Bill Binneys beskrivelse i dag af hans orientering af Pompeo på præsident Trumps anmodning, mens Pompeo stadig var chef for CIA, om det faktum, at Obamas efterretningshold løj om den russiske hacking af demokraternes e-mails. Ikke kun undertrykte Pompeo disse oplysninger, men han godkendte derefter løgnene fra Clapper, Brennan og Comey om det påståede russiske hack.

Udbred denne sandhed om kupforsøget overalt. Frigør præsident Trump til at gøre hvad han agtede at gøre, og hvad han blev valgt til: At afslutte de uendelige krige, gendanne den amerikanske industrielle infrastruktur, etablere venskabelige forbindelser med Rusland og Kina. Der er ingen løsninger på de mange kriser, som menneskeheden står overfor, hver for sig. Det britiske imperium og dets amerikanske aktiver gør alt for at forhindre det presserende møde mellem Vladimir Putin, Xi Jinping og Donald Trump, selvom det er ensbetydende med krig, i denne tidsalder med termonukleare våben. Vær ikke pessimistisk – dette er en sjælden og flygtig gunstig

lejlighed for sejr, for dem der er villige til at kæmpe.

Det er tid til "Russiagate" endegyldige tilintetgørelse. Schiller Instituttets ugenlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 22. juli 2020

I sammenfatningen af den strategiske krise, begyndte Helga Zepp-LaRouche med at citere en russisk, strategisk ekspert, Lukin, som advarede om, at verden nærmer sig et katastrofalt øjeblik, hvor den eneste "stabile ø" vil være Kina. At briterne optrapper deres angreb mod Kina, gennem personer som [udenrigsminister] Mike Pompeo og forsvarsminister Esper, gør det påtrængende nødvendigt, at William Binneys stemme høres i morgen på hans pressekonference.

Mens Pompeo boltrer sig med nogle af Russiagates britiske sponsorer i London og forkynder sin kærlighed til det "særlige forhold", lukkede hans agenter i USA Kinas konsulat i Houston. Men Binney kan vise, at Pompeos kærlighedsaffære med London fører tilbage til hans bestræbelser på at beskytte løgnene, skabt i London, om russisk hacking, eftersom han reagerede på en underretning fra Binney, om hvordan der ingen russisk hacking var, ved at skjule det for offentligheden – hersker der nu, efter hans afskyelige optræden i London, nogen tvivl

om, at han arbejder i imperiets tjeneste mod Præsident Trump? Og at hans aktiviteter er udtænkt for at sabotere muligheden for et P5-topmøde, organiseret af Præsident Putin, ved at gøre det umuligt for Præsident Trump at deltage?

Dette er sandhedens øjeblik, når sandheden bliver det mest magtfulde våben. Zepp-LaRouche var glad for de nylige udtalelser fra Trump om nødvendigheden af at bære maske for at beskytte sig mod coronaviruset, og sagde at det viste de lederskabskvaliteter, der er nødvendige for at bringe USA ind i det Nye Paradigme. Med bekendtgørelsen fra hans stabschef, Meadows, om at Durham-undersøgelsen snart er færdig, og at der vil blive rejst anklager, vil Binneys pressekonference levere de beviser, som én gang for alle kan gøre en ende på den geopolitiske fremstilling af Rusland – og Kina – som fjender af USA.

Link til konferencen afholdt 23. juli 2020
<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

Pompeos elskede amerikansk-britiske 'særlige forhold' ligger bag kuppet mod Trump – Bill Binney afslører det den 23. juli

Den 21. juli (EIRNS) – Pressekonferencen med William Binney, tidligere teknisk direktør i NSA, planlagt til den 23. juli, fik en forøget betydning i dag, som nøglen til bestræbelserne på at afsløre og afbryde det igangværende britisk-amerikanske

kup-apparat, der agerer imod præsident Donald Trump for at forhindre enhver realisering af hans præsidentskabs initiativer til venskabsdiplomati med Rusland og Kina. Der er især en afgørende gunstig lejlighed for, at Trump og lederne af Rusland, Kina, Frankrig og Storbritannien kan drøfte vigtige emner på et topmøde mellem FN's permanente fem nationer, et møde som præsident Vladimir Putin har taget initiativ til.

Emnet for pressekonference den 23. juli er, "William Binney fremfører sin sag for Verden: Der var intet Russisk hack". Den særlige betydning kommer ind i billedet, fordi Trumps udenrigsminister Mike Pompeo er i London i dag – hvor han kvidrer over det "særlige forhold" mellem Storbritannien og USA, når det samtidig står klart, at Russiagate, det "uredelige dossier" og alle andre beskidte operationer mod Trump har en britisk oprindelse. Trump sagde endda 11. juli, at "den forhenværende britiske agent, Christopher Steele, skulle bringes til USA for hans forbrydelser – udleveres, retsforfølges og puttes i fængsel".

Ironisk nok udgav det britiske parlament i dag en sindssyg rapport om, at russere skulle have stjålet Brexit-valget og adskillige andre påståede forbrydelser, samtidig med at man takkede samme miskrediterede Christopher Steele (og andre højtstående britiske efterretningsfolk), som Trump korrekt identificerer som en kriminel løgner for hans bidrag til deres rapport. Det ser ud til, at det samme britiske hold, der kørte Russiagate mod Trump, nu også har vendt deres kanoner imod premierminister Boris Johnson, især efter at han den 30. juni opfordrede til en "New Deal" i stil med Franklin D. Roosevelt.

Pompeo ved alt dette. Han er selve manden, der fik sandheden at høre af hr. Binney i oktober 2017; at der ikke var noget russisk hack i 2016 af det Demokratiske partis nationale Komité, løgnens kerne, der blev brugt til at rulle Russiagate ud imod Trump, hele vejen frem til rigsretssagen. Allerede i 2017 havde præsident Trump bedt Pompeo, daværende CIA-direktør

fra januar 2017 til april 2018, om at få historien fra Binney. Binney orienterede ham. Men det stoppede med Pompeo. Ikke alene blev der ikke fulgt op, men der blev efterfølgende dækket over det. Binney blev aldrig bedt om at vidne for Kongressen. Hans edsvorne erklæringer blev ikke tilladt af dommerne i de fabrikerede retssager mod Trumps medarbejdere Roger Stone og Michael Flynn.

Nu, efter at hans dom den 10. juli blev ændret af præsident Trump, har Roger Stone udtalt sig. Han sagde den 13. juli på Fox News, "Der var ingen russisk indblanding". Han citerede de tilgængelige ekspertudsagn fra Bill Binney og Ray McGovern, tidligere CIA-analytikere. Denne uges pressekonference vil sige alt.

Hvad med Pompeo? Under sit besøg i London, hvor han i dag mødtes med premierminister Boris Johnson og udenrigsminister Dominic Raab og andre, kunne Pompeo ikke nok rose det "særlige forhold", Storbritannien og USA imellem, og kunne ikke nok fordømme Rusland og Kina. Pompeo tweetede i går: "Dejligt at være tilbage i London for at bekræfte #SpecialRelationship, som vi deler med vores nærmeste allierede ...". Den 23. juli, når han er tilbage i USA, vil Pompeo fortsætte sin anti-Kina-kampagne med en tale i 'Nixons præsidentielle Bibliotek' om "Det kommunistiske Kina og den frie verdens fremtid".

Ligeledes talte forsvarsminister Mark Esper i dag via video fra Pentagon til det Internationale Institut for Strategiske Studier i London, der hylder den amerikanske rolle i Det indiske Ocean/ Stillehavet for at imødegå "Kinas dårlige opførsel".

I en gennemgang af denne udvikling sagde Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, i dag, at "afsløringen af det britiske kup er ekstremt vigtigt ... Netop i dag mødtes Pompeo med de kræfter, som muligvis ikke har igangsat kuppet, men som kunne have stoppet det... Dette 'særlige forhold' er det centrale problem i konfrontationen og den potentielle krig med

Rusland og Kina. "Problemet er risikoen for krig".

På økonomiens område samt bekæmpelsen af pandemikrisen og fødevarekriserne, er et topmøde mellem P5-statsoverhovedene presserende med henblik på at indlede samarbejde om prioriterede økonomiske foranstaltninger. Regeringspakkerne med sikkerhedsnet og finansielle 'julegaver' har med få undtagelser indtil videre ikke bragt løsninger. I morges ved daggry godkendte Det europæiske Råd efter 4 døgns tovtrækkeri et "Næste Generation EU"-program, som en ekspert på stedet kalder "Den økofascistiske europæiske Føderalstat". Planen med de økonomiske lettelser omfatter 750 milliarder euro i tilskud og lån over fem år, med start 2021, og indebærer beskatning over hele EU's område, budgetkontrol, og erklærer at "klimatiltag vil blive integreret i politikken". Dette er fra en uvirkelig verden

I USA begyndte Det hvide Hus og Kongressen i denne uge at drøfte den næste anti-COVID-19 økonomiske pakke, med tovtrækkeri om hvad der skal gøres. I Japan forhandles der om den tredje nødpakke, der skal vedtages i efteråret, efter at der blev brugt 2,2 billioner dollars i forbindelse med de to første planer siden marts måned. I det globale syd er der ikke engang spillerum for foregivelse af hjælpeprogrammer. Der er behov for et nyt verdensomspændende system.

Zepp-LaRouche understregede både de økonomiske behov og behovet for at afslutte krigstruslerne. "Et topmøde er den nødvendige ramme for at afbryde den voksende kolde krig med Kina ... [verdens] økonomien er i en så forfærdelig tilstand, at vi har brug for den industrielle produktion fra alle lande, der arbejder sammen "imod hungersnød, pandemien, og med at afhjælpe andre behov, herunder truslen fra andre vira".

"Vi er nødt til at opbygge økonomierne i hvert eneste land på planeten", var hendes opfordring. Spred ordet om pressekonferencen med Bill Binney den 23. juli.

Link til konferencen afholdt 23 juni 2020
<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

**Offentlig online
pressekonference torsdag live
kl 17 dansk tid og som arkiv
bagefter.**

**Hverken Flynn eller Stone var
skyldige, fordi der ikke var
noget russisk hack:**

**William Binney fremlægger sin
sag for verden**

Den 19. juli (EIRNS) – PRESSEMEDDELELSE: Online
Pressekonference, torsdag, d. 23. juli, kl. 17:00 (dansk tid).
Presse, internet-radioværter og interviewere, samt uafhængige
journalister, der ønsker at stille spørgsmål til Hr. Binney,
er velkomne. For at kunne gøre dette, beder vi dig sende dine
legitimationsoplysninger via linket. Vi vil kontakte dig med
information om hvordan du kan deltage:

<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20200723-binney-press-conference>

Den generelle offentlighed kan se pressekonferencen via

YouTube her (og det er ikke nødvendigt at svare på dette):

<https://www.youtube.com/watch?v=-t4m7VZ0FMc>

"Hverken Flynn eller Stone var skyldige, fordi der ikke var noget russisk hack": William Binney fremlægger sin sag for verden

Er det rent faktisk muligt at vide, og derefter at bevise, at "Russiagate"-historien fra valget i 2016 – en historie, som resulterede i omfattende føderale retsforfølgelser, stigende internationale spændinger, landsdækkende politisk lammelse samt en rigsretssagsproces mod en præsident – var fuldstændig usand?

William Binney, en veteran efter 30 år i det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) og dets tidligere tekniske chef for Global geopolitisk og militær analyse og Rapportering, vil afsløre den fortsatte undertrykkelse fra britiske efterretningstjenester og deres amerikanske modparter, af hans beviser, som gendriver hele "Russiagate"-historien.

"Vi kan bevise, at alle de data, som WikiLeaks offentliggjorde fra DNC [det Demokratiske Partis Nationale Komité], der blev downloadet d. 23. og 25. maj, samt d. 26. august, 2016; alt dette bar signaturen af at være downloadet til et USB-stik eller en CD-ROM, og fysisk transporteret," udtalte Binney. "Så vi kan bevise dette for en domstol. Faktisk fremlagde jeg dette i beedigede skriftlige erklæringer, som jeg afgav i Roger Stones sag og også i General Flynns sag. Og dommeren ville ikke lade mig vidne. Jeg har haft svært ved at finde noget som helst som (Rusland) gjorde i valgene i 2016, for ikke at nævne noget som helst i valgene i 2020."

Roger Stone, som talte med Sean Hannity på Fox TV, d. 13. juli, i kølvandet på Præsident Trumps nedsættelse af hans fængselsstraf, udtalte: "Jeg kunne havde bevist i retten, gennem brug af kriminaltekniske beviser og udsagn fra

eksperter, fra folk som Bill Binney, den tidligere NSA-ekspert for kontraspionage... at ingen hackede DNC, at der ikke var noget online hack af DNC... Men jeg fik ikke lov til at fremlægge dette som forsvar, fordi Dommer Jackson ikke tillod dette."

Binney, hvis arbejde er blevet præsenteret i dokumentarer såsom PBS Frontlines "United States of Secrets" og filmen "A Good American", var designeren af sikkerhedssystemet "ThinThread", som meget vel kunne have forhindret angrebene på World Trade-centeret d. 11. september, 2001, fra at finde sted, hvis han og hans medarbejdere ikke bevidst var blevet forhindret i at anvende det. "Men problemet var også, at det var et system som ville havde afsløret alle vores regeringsmedarbejders og vores hemmelige efterretningstjenesters kriminelle handlinger, samt tillige også andre i verden," sagde Binney. I stedet blev den "universelle overvågning", som han personligt havde designet til at beskytte amerikanere fra et nyt terrorangreb, efter 11. september indsat til at overvåge så godt som hver eneste borger i USA, der var i besiddelse af elektronisk udstyr.

Andre efterretningsspecialister vil også deltage sammen med Binney. Konferencen vil være tilgængelig for offentligheden på YouTube.

Opnåelse af et nødvendigt internationalt topmøde ved at

besejre dets modstandere

Den 19. juli (EIRNS) – Et topmøde for lederne af de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at udforme en koordineret, samarbejdende tilgang til de økonomiske, strategiske og sundhedsmæssige spørgsmål, som verden står overfor i dag, er en nødvendighed og en meget reel mulighed. Det er ved at frigøre disse ledere til at mødes og diskutere udenfor en del-og-hersk-sammenhæng, at en global tilgang til coronavirus kunne lykkes med at nedbringe infektionsrater, redde mange liv og gøre det muligt at igangsætte et økonomisk mirakel uden sidestykke i historien. Ikke alene vil USA vokse, som det voksede under New Deal; ikke alene vil Kina fortsætte med at vokse, som det har gjort så markant i de seneste år; men alle nationer bør sættes i stand til at udvikle sig i en verden fri for den stadige kontrol af det afskyelige og rovgriske finanssystem.

Der er meget at lære fra andre nationer. Nogle lande – ikke alle sammen velstående! – har gjort et fremragende stykke arbejde med at bekæmpe COVID-19, mens andre har haft vanskeligheder på grund af politisk tåbelighed, et mangelfuldt sundhedsvæsen samt kulturelle barrierer, der hindrer vedtagelsen af folkesundhedsforanstaltninger. Det er vigtigt, at Trump deltager i et topmøde med ledere fra andre store nationer. Det kan endda hjælpe USA med at forbedre sin reaktion på coronaviruset, som truer valgmulighederne for præsident Donald Trump.

Det er af største vigtighed at gøre brug af de nylige afsløringer om den overlagte, fabrikerede, absurde skrøne, som var Russiagate – den latterlige vildfarelse at Vladimir Putin bragte Donald Trump til magten ved at bruge Guccifer 2.0 til at hacke det Demokratiske Partis Nationale komité (DNC) og videregive materiale til WikiLeaks til skade for Hillary Clinton, og fortsætter med at kontrollere ham endnu i dag. At aflive denne myte vil hjælpe med at overvinde bestræbelserne

på at forhindre samarbejde mellem verdens stormagter.

Siden præsident Trump ændrede hans dom, er Roger Stone nu fri til at fortælle verden om Bill Binneys påvisning af, at det angivelige bevis for det russisk hack af det Demokratiske Parti ikke eksisterer. Dommeren afskar ham fra at fremlægge dette i sin retssag. Stone lykkedes med at præsentere dette i et interview med Sean Hannity, hvis show trækker et stort publikum. Stone sagde: "Og for det tredje ved vi ikke engang, om Guccifer 2.0 er et russisk aktiv. Bare fordi John Brennan siger, at noget er sandt... han sagde også, at Steele-dossieret var reelt. Så bare fordi de hævder noget, betyder det ikke, at det er sandt.

"Jeg kunne have bevist det ved retssagen ved hjælp af kriminaltekniske beviser og ekspertudsagn fra personer som Bill Binney, tidligere 'kontraetterretningsekspert i NSA, og Ray McGovern, at der ikke var nogen der hackede DNC, at der ikke var noget online hack af DNC, at data – baseret på downloadtiderne – blev downloadet til en bærbar disk og bragt ud af bagdøren. Men jeg fik ikke lov til at fremlægge dette forsvar, fordi dommer Jackson ikke ville tillade det". Dette angreb på den allermest centrale komponent i Russiagate afstedkommer hysteriske anfald hos Mueller & Co.

Og offentliggørelsen fra Senatets retsudvalgsformand, Lindsey Graham, af de redigerede transskriptioner af samtalerne, som FBI havde med Steeles "primære underkilde", viser, at den britiske efterretningstjeneste, såvel som FBI, var klar over, at materialet i dette dossier var ubekræftet og rent faktisk svigagtigt, beslægtet med en fiktiv spionthriller. Dette er anden del af det russiske fupnummer. Efter en britisk domstols afgørelse om, at Steele har afgivet falske udsagn, opfordrede præsident Trump til, at han bliver udleveret til USA.

Søvnige Joe Biden hævder stadig spagt, at Rusland er ude på at ødelægge det amerikanske demokrati, og indskyder et angreb på Kina for at vise, at det at modsætte sig denne nation er en

del af en tværpolitisk konsensus: "Russerne er stadig engagerede og forsøger at de-legitimere vores valgproces. Faktum. Kina og andre er også involveret i aktiviteter for at vi skal miste tilliden til resultatet".

I denne sammenhæng tjener EIR's pressekonference torsdag den 23. juli med Bill Binney og andre efterretningsfolk som et vigtigt omdrejningspunkt for at aflive myten om Russiagate og belyse årsagerne til, at den i det hele taget blev udtænkt i første omgang. Se pressemeddelelsen der følger.

Den "Grønne New Deal" er fascistisk folkemord

Den 17. juli (EIRNS) – Tag et skridt tilbage for et øjeblik, og overvej spørgsmålet om den allestedsnærværende "Grønne New Deal" – dens oprindelse, dens betydning og dens intention. Engang et fantasifoster for yderliggående miljøflippere, hippier, som ønskede at vende tilbage til naturen og ryge hash i deres træhytter – nu er det blevet til officiel politik for det demokratiske partis præsidentkandidat, Joe Biden, og for EU-kommissionens præsident, Ursula von der Leyen.

Det har åbenlyst ingen forbindelse til Franklin D. Roosevelts New Deal, der iværksatte historiens mest massive, infrastrukturelle og industrielle opbygning til dato, og som Roosevelt begyndte at udbrede rundt om i verden, inden briterne orkestrerede 2. Verdenskrig, "således at Tyskland og Sovjetunionen uundgåeligt ville støde sammen og forbløde hinanden" (som Vladimir Putin så rammende udtrykte det i sin

artikel i *The National Interest*, d. 18. juni).

Mens Roosevelts New Deal mobiliserede befolkningen til at genopbygge USA, og skabte håb i midten af tilsyneladende håbløshed under den Store Depression ved direkte at konfrontere de internationale finansinstitutioner i City of London og Wall Street, som havde ødelagt de vestlige nationers produktive arbejdskræfter gennem spekulativ udplyndring, så lover den "Grønne New Deal" intet andet end yderligere afindustrialisering og den uhyre reduktion af verdens befolkning, der fremsættes som et ønskværdigt resultat. Det eneste som er forblevet uforandret mellem dengang og i dag er, at de spekulative udskejelser fra overherrerne i City of London og Wall Street igen er bag ødelæggelsen af de produktive økonomier i den transatlantiske region over de seneste 40 år. Faktisk er det, som man kan læse andetsteds, lederne af den engelske nationalbank, Bank of England, Den europæiske Centralbank og den amerikanske Federal Reserve, der kræver, at de sidste måneders økonomiske sammenbrud, der har formindsket CO2-udslippet til 7% mindre end forventet, ikke er "tilstrækkeligt" for at nå det vanvittige mål fra Paris-aftalen i 2015 og fra de grønne fascister. "At reducere den økonomiske aktivitet er ikke nok", skvaldrer de op, "den produktive økonomi må ødelægges fuldstændigt, således at CO2-udslippet kan reduceres, og det er bankerne på Wall Street og i City of London sammen med centralbankerne, der må gennemtvinge denne politik ved at forhindre kreditter til alle aktiviteter med 'CO2-aftryk'."

Amerikas præsident, Donald Trump, har afvist denne ondskab, gjort grin af den "Grønne "New Deal" og stoppet mange af de fremskridtsfjendtlige tiltag fra Bush- og Obama-administrationerne. Det er dette, sammen med præsidentens fortsatte forsøg på at "gøre en ende på de endeløse krige", og hans insisteren på at "det er en god ting, ikke en dårlig ting, at være venner med russerne", som danner grundlaget for det panikslagne forsøg på, at ødelægge ham og hans

præsidentskab og forhindre hans genvalg.

Og alligevel er det hans egne regeringsmedlemmer, fra Wall Street og fra den neo-konservative fraktion, som er på krigsstien for at dæmonisere både Rusland og Kina for at sabotere det planlagte topmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, hvilket er det eneste håb for at bringe Putin, Xi Jinping og Trump sammen, således at de kan tage fat på den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for. De er så desperate for at forhindre dette topmøde, at de nu har anklaget de samme falske "russiske hackere", der blev afsløret som en fabrikation af de britiske efterretningskredse der stod bag "Russiagate"-kupforsøget mod Trump, for at forsøge at "stjæle" de vacciner, som nu er under udvikling i Storbritannien, Canada og USA. En fornuftig politik ville værdsætte et åbent samarbejde blandt alle nationer for at udvikle en vaccine så hurtigt som muligt – men sådanne bekymringer betyder intet for de geopolitikere, der er desperate for at knuse Trumps intention om at deltage i P5-topmødet.

Vi er i besiddelse af et magtfuldt våben, som kan råde bod på denne situation. Med omstødelsen af Roger Stones dom, samt ophævelsen af den korrupte dommers ordre om mundkurv, er Stone nu gået til offentligheden med det dossier, som blev forberedt af den tidligere tekniske chef for NSA, Bill Binney, hvilket (som dækket mange gange af *EIR*) beviste, at der ikke var nogen russiske hackere, eller overhovedet nogen hackere, mod den demokratiske nationale komité, som var involveret i den falske "Russiagate"-historie. Ikke et eneste nyhedsmedie, udover *EIR*, har rapporteret dette – ikke engang Fox News, på trods af det faktum at Stone fortalte denne historie i denne uge på Fox News' program! Hvorfor?

Der er næsten enstemmighed blandt medierne, de to politiske partier og præsidentens "rådgivere" om at det ikke kan tillades, at han deltager i et topmøde med Putin og Xi

Jinping. Det er vores ansvar – dvs. alle som læser dette – at kontakte alle dem vi kender, og dem vi ikke kender, i hver eneste institution i verden, for at motivere øjeblikkelig handling fra Præsident Trump for at realisere de bedste af hans intentioner. Bryd med Wall Streets "Grønne New Deal", bryd med repræsentanterne for det militærindustrielle kompleks, og bring "fred gennem udvikling" tilbage til vores nation og til verden.

**Tiden er inde til et topmøde
nu**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med
Helga Zepp-LaRouche, den 15.
juli 2020**

I sammenfatningen af den globale, strategiske situation, med alle sine krise-elementer, sammenlignede Helga Zepp-LaRouche denne med perioden op til 1. verdenskrig. Dengang var der en mangfoldighed af krise-elementer. Snigmordet i Sarajevo var ikke årsagen til krigen, men blot udløseren.

Med den i dag igangsatte mobilisering omkring den russiske Præsident Putins forslag for et P5-topmøde, eksisterer muligheden for at stoppe retningen hen mod krig, og i stedet realisere potentialet for et nyt paradigme. Grundlaget er blevet lagt af Putin og andre, inklusiv de betydelige

anstrengelser af vores organisation, som et resultat af Lyndon LaRouches livsværk. Blandt andre udviklinger som åbner op for potentialet for et sådan et topmøde, talte hun om vigtigheden af Præsidents Trumps reduktion af Roger Stones dom. Som Stone pointerer, ikke blot var der ingen hacking udført af russerne men de som ledte "heksejagten" vidste det og forsøger stadig desperat at holde "Russiagate" i live. Hvorfor? Deres system bryder sammen og kombinationen af præsidenterne Trump, Putin og Xi i samarbejde, kunne sætte en stopper for geopolitik og neo-liberalisme, og flytte verden væk fra krig, sygdom og hungersnød.

Hun opfordrede seerne til at blive en del af kampen for implementeringen af LaRouche-planen for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, som opgaven som sådan et topmøde skal påtage sig.

Roger Stone talte åbent om Lyndon LaRouche, det britiske imperiums største modstander, og skydeskive for Robert Mueller

Den 13. juli (EIRNS) – En kronik i dag af EIR's Washington-korrespondent, William Jones, udgivet af Kinas Tv-station CGTN, trak den direkte linje fra britisk efterretningsvæsens fire år lange forsøg på at tvinge Præsident Donald Trump til at gå af – hvorunder Roger Stone kom under angreb – tilbage til de samme efterretningstjenesters fængsling og forsøg på at

eliminere Lyndon LaRouche. Stone selv, som har sagt, at han lærte om Præsident Ronald Reagans interesse for LaRouches idéer, mens han ledte Reagans kampagne i New Hampshire i 1980, var selv ganske klar over forbindelsen. Han forstod, at Præsident Trump har været udsat for "LaRouche-behandlingen" fra de britiske og amerikanske efterretningstjenester; det er nu vigtigt, at præsidentens patriotiske støtter forstår dette, og at indflydelsesrige personer i Kina også forstår det.

Lyndon LaRouches program for et "stort udviklingsprojekt", den Eurasiske Landbro i 1989, og Helga Zepp-LaRouches arbejde, som førte til infrastruktur-plattformen den Nye Silkevej og Verdenslandbroen i dag, er alment kendt i Kina. Hvad der må forstås er, at LaRouche blev bagvasket og forfulgt – "seks veje fra søndag" (reference til C. Schumers "six ways from Sunday" – på et utal af måder -red.), iværksat af det britiske imperiums og USA's efterretningstjenester, fordi han udarbejdede forslag med henblik på udvikling til topmøder med stormagterne, blandt USA, Rusland, Kina og Indien. I 1980'erne arbejdede han direkte – og også bag kulisserne – for en amerikansk-sovjetisk aftale for at gøre en ende på atomkrigsterroren under doktrinen for "gensidig garanteret udslettelse" ("mutually assured destruction", MAD), gennem en ny æra med udvikling af laser-lignende systemer, både indenfor anti-misilforvar og industriel udvikling i de underudviklede nationer.

Som Jones skrev på CGTN: "Stone har ofte selv refereret til den klassiske sag om operationer mod den nu afdøde økonom og mange gange præsidentkandidat, Lyndon LaRouche. LaRouche har spillet en central rolle i at få Præsident Reagan til at indføre hvad der blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (Strategic Defense Initiative, SDI).

"LaRouche – og Præsident Reagan – anså et sådant forslag som en fredsplan, der ville hive verden væk fra den nærtforestående atomare aftrækker under doktrinen for "gensidig garanteret udslettelse"... Præsident Reagans synspunkt

var det samme som LaRouches.

Hvis et forsvar mod atomvåben kunne findes, ville en sådan teknologi kun blive udviklet i samarbejde med Sovjetunionen. Mens den officielle historie fremstiller SDI som et forsøg på at give USA en strategisk overhånd over russerne, indikerer et nyligt frigivet hemmeligstemplet Nationalt Sikkerhedsdirektiv, NSDD-172, underskrevet af Reagan selv i 1985, at præsidenten var klar til at forhandle med Sovjetunionen om at opbygge et fælles eller komplementært forsvarssystem for at beskytte begge nationer." (Betoning i det originale.)

Det var på det tidspunkt at Robert Mueller blev ansat til at retsforfølge Lyndon LaRouche.

LaRouches metode var at finde den overbevisende fornuftsmæssige fælles interesse for topmødeforhandlinger mellem tilsyneladende fjendtlige stormagter, som også skulle gavne resten af verdens nationer. Dette var i det mindste Præsident Trumps stærke intention, da han tiltrådte embedet i 2016, hvad angår Rusland og Kina. Et britisk anstiftet krigsparti har kæmpet for at forhindre dette, gennem et kup imod ham. Nu må denne proces for et topmøde påbegyndes indenfor de næste 60 dage, for at håndtere de enorme problemer med pandemien, det økonomiske sammenbrud i adskillige nationer samt en tydelig voksende trussel for et atomart våbenkapløb og atomkrig.

Og den kursændring, som kunne komme fra en sådan "overraskelse i september" i form af et topmøde, er også den eneste måde hvorpå Præsident Trump kunne genvælges. Han, og præsidenterne fra Rusland og Kina, bliver nødt til at forstå hvem deres fælles fjende er, og hvorfor denne, i mere end 40 år, forsøgte at ødelægge personen Lyndon LaRouche, hans navn og hans virke. Og, som Jones konkluderer, hvorfor Trump "burde gøre det til en pointe at rense Lyndon LaRouches navn".

P5-topmødet foreslået af Putin kunne være sidste chance – af Helga Zepp-LaRouche

Den 12. juli (EIRNS) – Dette er den redigerede oversættelse af den ledende artikel fra den 11. juli, skrevet af Helga Zepp-LaRouche og bragt i det tyske ugemagasin *Neue Solidarität* den 16. juli 2020.

Menneskeheden er for tiden konfronteret med en hidtil uset udfordring: Har vi den moralske habitus til at overleve? Dette altafgørende spørgsmål hænger sammen med, hvorvidt tilstrækkeligt mange hovedaktører på verdensscenen er i stand til at hæve deres tankegang til et højere niveau af fornuft i tide, eller om de vil klynge sig til deres respektive ideologier og handlingsmønstre. I sidstnævnte tilfælde truer den ekstreme spænding, der følger af kombinationen af optrapningen af coronavirus-pandemien, nedgangen i den fysiske økonomi, det systemiske kollaps af finanssystemet og den voksende geopolitiske konfrontation blandt stormagterne, med at føre til et sammenbrud, som kunne udvikle sig til socialt kaos og en ny verdenskrig.

Hvad der er behov for nu, er ikke en mangfoldighed af små skridt og foranstaltninger til at tackle alle de forskellige kriser, men et veritabelt 'Grand Design', realiseringen af en vision for menneskehedens fremtid med en omfattende løsning, hvor der tages hensyn til hele menneskehedens interesser. Åbningen for denne mulighed er relativ kortvarig. I januar i år foreslog den russiske præsident Vladimir Putin et topmøde

mellem statsoverhovederne for de fem permanente medlemmer (P5) af FN's Sikkerhedsråd. USA, Kina, Frankrig og Storbritannien er allerede enedes om at holde et sådant topmøde. Putin understregede, at formålet med dette topmøde, 75 år efter afslutningen af 2. verdenskrig, skal være at etablere en fredsorden – at sikre at en lignende katastrofe aldrig mere indtræffer.

Den dramatiske krise i forbindelse med pandemien og den efterfølgende nedgang af realøkonomien, kombineret med faren for et verdensomspændende systemisk finansielt sammenbrud, udgør en enestående mulighed for at skabe grundlaget for en ny verdensøkonomisk orden baseret på et nyt Bretton Woods-system. Et Bretton Woods-system i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention om at overvinde underudviklingen i udviklingslandene, og skabe grundlaget for fred ved at forbedre levestandarden for alle mennesker på denne planet.

I et web-interview den 8. juli med 'Center for National Interest' understregede den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, den vigtige rolle, som et sådant topmøde kan have som et alternativ til scenarier med uforudsigelige konsekvenser:

"Vi har videregivet vores forslag til dagsordenen til vore partnere. De inkluderer centrale spørgsmål, der påvirker global politik, sikkerhed og økonomi...

"Verden er nødt til at etablere et demokratisk system med relationer, der bygger på princippet om udelelig sikkerhed, lige muligheder for udvikling og søgen efter en afbalancering af interesser mellem deltagerne i international dialog".

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov understregede i en tale den 10. juli til 'Primakov Readings'-forummet, at et af punkterne på dagsordenen for P5-topmødet må være uantageligheden af atomkrig:

"Vi... er især bekymrede over amerikanernes afvisning af at bekræfte det grundlæggende princip om, at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, som derfor aldrig må slippes løs. Selvfølgelig vil vi fremme dette emne – uantageligheden af en atomkrig, umuligheden af at vinde en sådan – i forbindelse med det kommende topmøde mellem de fem".

Ambassadør Antonov citerede også Putins tale ved paraden på 'Sejrsdagen' den 24. juni:

"Vi forstår vigtigheden af at styrke venskab og tillid mellem nationer, og er åbne for dialog og samarbejde om de mest presserende spørgsmål på den internationale dagsorden. Blandt dem er oprettelsen af et fælles pålideligt sikkerhedssystem, noget som den komplekse og hurtigt skiftende moderne verden har brug for. Kun i fællesskab kan vi beskytte verden mod nye farlige trusler".

En verdensomspændende 'New Deal'

Den uventede meddelelse fra den britiske premierminister Boris Johnson om hans hensigt om at gennemføre et investeringsprogram i traditionen fra præsident Franklin Roosevelt, det vil sige en 'New Deal' (selv om det nævnte beløb på 5 mia. pund kun er et lille første skridt i den rigtige retning), tilvejebringer et meget nyttigt fælles 'fodslag' med de fire andre statschefer, som alle tidligere har henvist til Roosevelt.

Hvad der er brug for i dag, er netop Roosevelts program fuldt ud: Glass/Steagall-bankopdeling, en industriel udviklingsplan – denne gang i global størrelsesorden – en 'New Deal' for hele verden – og et kreditsystem, en Ny Bretton Woods-aftale. Et af de første skridt bør være internationalt samarbejde om at udvikle et verdensomspændende sundhedssystem – dvs. et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land – mindst til den standard som Kina demonstrerede i Wuhan under bekæmpelsen af udbruddet af pandemien.

Dette topmøde, der skal finde sted senest i september, vil med stor sandsynlighed være den sidste chance for at skabe et tillidsfuldt grundlag for en strategisk nyorientering af internationale relationer mellem atombevæbnede magter, som kan sætte kursen for at overvinde den globale økonomiske krise. Hvis denne mulighed glipper, truer ikke alene den giftige tone, der er blevet anslået mellem især USA og Kina, med at eskalere til en uoprettelig konflikt, alt imens den truende fare for en anden bølge af pandemien efterfulgt af fornyede økonomiske nedlukninger kunne smadre den sociale fred fuldstændig i mange af de berørte lande.

'Leibniz Instituttet for Økonomisk Forskning' (IWH) i Halle har advaret om, at virkningerne af den første nedlukning af Tyskland vil føre til en bølge af konkurser, som igen vil skabe vanskeligheder for adskillige sparekasser og for banker med tilgodehavender i størrelsesordenen hundredvis af milliarder. En sådan ny bankkrise ville sidenhen blive efterfulgt af en endnu dybere recession, advarer instituttet. Og Tyskland er stadig i en relativt stærk position.

Diskussionen indenfor den transatlantiske nyliberale elite er formet af antagelsen om, at der under disse omstændigheder vil komme et kraftigt fald i de internationale aktiemarkeder på mindst 20-30% og en stigning i dødeligheden fra en anden bølge af pandemien, som vil blive lagt præsident Donald Trump til last. Dette vil garantere etablisementets intention om at sikre hans nederlag ved valget i november. I betragtning af den ubarmhjertige kampagne, som kræfterne i det britiske imperium har gennemført i tre og et halvt år i deres kupforsøg – fra "Russiagate"-svindlen til proceduren med rigsretssag og det nuværende vanvid med ødelæggelse af statuer – vil City of London og Wall Street sandsynligvis ikke tøve med at lade et sådant kraftigt fald på aktiemarkederne finde sted.

Selvom præsident Trump i de tidlige stadier af udbruddet af coronavirus-pandemien roste den kinesiske regerings energiske indgriben i byen Wuhan og Hubei-provinsen, og understregede

sit venskab med præsident Xi Jinping, ændrede han holdning fra den 18. april og gik derefter – fra 30. april – over til at beskyldte Kina for spredningen af virusset på verdensplan. Denne påstand blev først fremsat af de tidligere chefer for MI6, Sir John Sawers og Sir Richard Dearlove, og Henry Jackson-selskabet i London, som i en åbenlys provokation udfordrede Kina til at betale 9 milliarder dollars i erstatning! Det er blevet afvist som ubegrundet selv af amerikanske medicinske eksperter. En WHO-delegation er i øjeblikket i Wuhan for at undersøge virussets oprindelse og pandemiens kronologi.

Det britiske imperium er ude i tovene

De samme britiske imperialistiske kræfter, som står bag kupforsøget mod præsident Trump, betragter hans hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland såvel som hans oprindeligt positive forhold til præsident Xi som en dødbringende trussel mod deres geopolitiske interesser – og har nu i årevis i stigende grad bestræbt sig på at begrænse Kinas fremgang. Det er motivet bag Pentagons 'Nationale Forsvarsstrategi'-dokument fra 2018, der definerer Kina og Rusland som de største strategiske rivaler i "stormagtskonkurrencen". Forsvarsminister Mark Esper understregede denne politiske orientering i en 'Meddelelse til Styrken' den 7. juli, hvor han sagde, at Kina skulle gøres til "den løbende trussel" i "alle vores skoler, programmer og uddannelser".

Det britiske imperiums politik – præget af det Britiske østindiske Kompagni og dets koloniale politik, opiums-krigene mod Kina, Prins Philips Verdensnaturfonden og nu om dage Mark Carneys 'Green New Deal' – har været baseret på malthusiansk befolkningsreduktion. Ud fra dette synspunkt gør Kinas 'Nye Silkevejs'-politik – som for første gang giver udviklingslandene muligheden for at overvinde underudviklingen – dem til en "strategisk konkurrent". Og selvfølgelig er der konkurrence mellem disse systemer.

Når man ser på verden ovenfra, er det klart at samarbejde mellem de to største økonomier i verden, USA og Kina, er uomgængeligt, hvis menneskeheden skal overvinde denne pandemi og andre forestående pandemier, såvel som sult, fattigdom og underudvikling i den såkaldte Tredje Verden. Set fra det britiske imperium – dvs. de oligarkiske finansielle interesser, der baserer sig på at maksimere fortjenesten for deres egen klasse, og befolkningskontrol for alle andre – har det siden det Britiske østindiske Kompagnis Thomas Malthus' tid haft topprioritet at forgifte det amerikansk-kinesiske forhold.

Den russiske udenrigsminister Lavrov har netop advaret om, at USA's tilbagetrækning fra nedrustningstraktaterne har øget risikoen for en global atomkonfrontation markant. Og han har sagt, at han håber at denne eskalering ikke når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har for sit vedkommende udtrykt sin bekymring for, at forbindelserne mellem USA og Kina har nået det laveste punkt siden etableringen af forbindelser mellem de to nationer.

Topmødet mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har foreslået, er sandsynligvis – af alle de her nævnte grunde – den sidste chance for at sætte et helt andet program på dagsordenen, for at forhindre at de stigende følger af pandemi, sult, økonomisk sammenbrud og et finansielt krak vil gå deres gang. Hvis ikke denne kurs forandres, kan krigsfaren, som følge af det deraf hurtigt efterfølgende kaos, blive ustoppelig.

Alle mennesker med god vilje og alle lande over hele verden bør betragte det som værende i deres egen interesse at gøre sit yderste for at støtte dette topmøde.